

Dobrodošli pobratimi

V času od 5. do 8. junija prihaja na obisk v Slovenijo 1800 članov srbskih družin, ki so v najhujših časih našim izseljenim družinam ponudili vse, kar so imeli. Svoj dom in srce so odprli poteptanim in prenatanim slovenskim družinam, ki so bile v napoto okupatorju pri dosegu cilja: napraviti deželo spet nemško.

Samo neposredni udeleženci oz. prizadeti člani družin lahko povedo, koliko gorja so preživeli, skozi kakšen pekel so šli in kakšen sprejem so doživeli v domovih srbskih družin.

Oddaljenost in čas sta sicer glavni oviri, da se prijatelji in pobratimi ne srečajo večkrat, so pa zato takšna srečanja toliko bolj prijetna. V teh dneh bodo spet ponovno skupno obujali spomine na tiste dni, hude, pa vendar polne tovarištva in bratske pomoči.

V našo občino bo prispelo 53 udeležencev Vlaka bratstva in enotnosti, ki jih bo sprejelo 23 družin. Pripravljamo jim priskrben sprejem in program bivanja pri nas. Sprejeli jih bomo 5. junija približno ob 15. uri pred hotelom Golding-Rubin.

Pokažimo našim gostom, da jih sprejemamo odprtih src in jih pričakajmo v čim večjem številu.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1987

119870687.5

COBIS

Leto X
Številka 5
Maj 1987

SAVINJSKI OBČAN

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Krolj
lič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Marjan Golob,
Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca
Nahtigal, Darko Naraglav, Inge Sovinc, Breda Verstovšek in Mi-
lan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433 in 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Kazalci gospodarjenja neprimerljivi

Zaradi novega obračunskega sistema letošnjih razultatov gospodarjenja ni mogoče primerjati z lanskimi. Kaže pa poudariti, da novi sistem in posamezni interventni zakoni niso dali pričakovanih rezultatov, povzročili pa so kopico dodatnega administriranja in tudi negotovosti. Kar pa je najhuje: ukrepi so prizadeli tudi dobre gospodarje, čeprav je v resolucijskih izhodiščih zapisano ravno obratno. Za prvo trimesečje letošnjega leta tako lahko že trdimo, da resolucijskih ciljev ne dosegamo.

Zmanjšal se je fizični obseg proizvodnje, povečujejo

se zaloge končnih izdelkov in za četrtino se je zmanjšal izvoz na tuja tržišča. Zaradi zmanjšane uvoza, zlasti surovin in materialov, je ogrožena redna proizvodnja. Težave z oskrbo imajo tudi aktivni izvozniki, kajti zunanji dobavitelji ne zaupajo več našemu gospodarstvu. Vse pripombe na zunanjetrgovinski sistem še vedno padajo na neplodna tla. Skratka ukrepi zvezne vlade so prinesli več negativnih kot pozitivnih posledic, kar potrjuje vedno težji položaj gospodarstva. Pozitivni predznak, pa še ta ni takšen, kot smo ga pričakovali, lahko pripišemo kazalcu akumulacija, ki je

večja za 85 odstotkov. Čeprav je značaj proizvodnje nekaterih organizacij združenega dela sezonski, pa je zaskrbljujoč podatek za izgube, ki znašajo 1.727.000 dinarjev. V teh organizacijah je zaposlenih 1811 delavcev, kar predstavlja 16 odstotkov vseh zaposlenih v občini. Z izgubo so poslovali: Hmezad-Kmetijstvo Petrovče in Latkova vas, Komunala, Montana, Ferralit-Strojni obrat in Livarna, DEM Podlog, Minerva, CPC Asfalt Kamnolom, GG Gozdnik, Agrina-TOZD Transport, Hmezad-Gostinstvo in turizem ter SOZD Hmezad-DSSS.

jk

4. srečanje pionirjev-zadružnikov

Ni slučaj, da je Zveza za tehnično kulturo Slovenije zaupala organizacijo četrtega srečanja pionirjev zadružnikov Slovenije prav osnovni šoli Vlado Bagat Braslovče. Pionirska zadruga tamkajšnje osnovne šole se namreč že vrsto let uvršča med najuspešnejše v Sloveniji. Zato se gostitelji že dalj časa vestno pripravljajo na ta velik dogodek, predstavniki stosedemdesetih pionirskih zadrug pa se bodo v Braslovčah zbrali 4. in

5. junija. Dva dni bodo torej mladi zadružniki in njihovi mentorji govorili o izkušnjah in načrtih dejavnosti, ki predstavlja pomemben del vzgojno-izobraževalnega procesa v osnovnih šolah. Sicer pa bodo mladi zadružniki v Braslovčah demonstrirali svoje uspehe in delo v posameznih skupinah. Naj omenimo le nekatere: hraništvu, kmetijske dejavnosti, proizvodnja drobnih predmetov, turizem, družbeno koristno delo v

povezavi s pionirsko hranilnico in druge. Poseben poudarek bodo dali uporabi računalnika, brez katerega si tudi dela v pionirskih zadrugah ni mogoče več zamišljati. V pionirskih zadrugah se torej učenci v osnovnih šolah srečujejo in predvsem usposablajo za delo v življenju.

Gostitelji bodo goste sprejeli na svoje domove, predvsem pa jim želijo prijetno počutje in dobrodošlico.

jk

Srečanje kovinarjev

V petek in soboto, torej devetindvajsetega in tridesetega maja, bo v žalski občini potekalo sedmo proizvodno delovno srečanje kovinarjev. Srečanje bo sočasno tudi četrto delovno srečanje kovinarjev iz posameznih občin celjskega območja.

V naši občini se bodo letos pomerili v praktičnem in teoretičnem znanju orodjarji ter livarji, in sicer v Sip-u in v Ferralitu. Poleg orodjarjev in livarjev bodo na tem medobčinskem tekmovanju, ki šteje tudi za občinsko, pokazali svoje spretnosti in znanje še strugarji, rezkalci, brusilci, konstrukcijski ključavničarji, kovači, varilci, avtomehaniki ter obratni električarji.

I. J. Baša

Večer s tamburico

V soboto, tridesetega maja ob osemnajsti uri, bodo člani kulturnega društva Svoboda iz Liboj organizirali tradicionalni Večer s tamburico. V tamkajšnji dvorani bo na tem prijateljskem srečanju tamburašev, ki nima tekmovalnega značaja, sodelovalo okrog deset tamburaških orkestrrov. Prireditve so med drugimi omogočili delavci Keramične industrije Liboje, Sadjarstva Mirošan in Zveza kulturnih organizacij.

I. J. Baša

Srečanje brigadirjev-veteranov

Občinska konferenca ZSMS Žalec vabi na srečanje brigadirjev-veteranov, in sicer

v soboto, dne 30. maja 1987, pri jami PEKEL.

Zbor brigadirjev bo ob 12. uri, nato pa bo ob 13. uri predaja prapora in slavnostni govor, nakar bo za vse udeležence brigadirski golaž.

Za zabavo bo poskrbel ansambel MESEČINA. Vstopnina: žlica za golaž.

Vabljeni!

PRIZNANJA OB DNEVU MLADOSTI

Osrednja prireditev ob Dnevu mladosti je bila letos v dvorani skupščine občine. Udeležencem je govoril sekretar OK ZSMS Janko Kos. Mladim so pripravili tudi krajši kulturni program ter podelili priznanja.

Srebrni znak je tokrat dobil Bojan Pevce. Priznanje za mentorje so podelili Dušanu Šipu, priznanje, ki ga podeljujejo osnovnim organizacijam, družbenim organizacijam in društvom, pa so letos prejeli mladinci osnovne organizacije na osnovni šoli Šempeter. Priznanja mladih družbenopolitičnih delavcev so dobili: Simon Satler, Gradnja, Izidor Ogričnik, Andrež, Breda Bračko, Ložnica, Vojko Bec, Tovarna nogavic Polzela, Mojca Nahtigal in Miró Petrovo, OK ZSMS Žalec, Gorazd Pirnat, Petrovče, Jože Močnik, AMZ Tabor, Marjan Golavšek, aktiv mladih pri gasilskem društvu Matke in Marjan Tratnik, Marija Reka.

I. J. Baša

Občinski praznik v Vinski gori

Večnamenski objekt največja pridobitev

Potem ko je na zadnji seji odbor za praznovanje občinskega praznika sprejel program prireditve, lahko ugotovimo, da se bo v maju in juniju, pa vse do 5. julija, ko bo zaključna slovesnost, izvršilo veliko različnih športnih, kulturnih in drugih prireditev. Med njimi naj omenimo le nekatere. Tradicionalni pohod na Paški Kozjak in Basališče, šolska olimpijada, v soboto 30. maja ob 18. uri bo srečanje rudarjev upokojencev, naslednji dan Veseli tobogan v novem večnamenskem domu, srečanje starejših krajanov bo v nedeljo, 7. junija. Gledališče pod kozolcem se bo predstavilo v Županovo Micko, med prireditvami je še koncert pevskih zborov in še bi lahko naštevati. Od športnih prireditev naj omenimo turnir v tenisu in streljanju z zračno puško, pa šahovski in košarkarski turnir.

Odprli bodo novo travnato igrišče in tako še obogatili sicer že razvejano športno dejavnost, za katero je Vinska

gora dobila že vrsto priznanj. Ker njihova podružnična šola letos slavi visok jubilej 100-letnico — pripravljajo razstavo, učenci pa pripravljajo umetniški program. Sedaj že lahko trdimo, da bo največja pridobitev, tako za učence podružnične šole kot tudi za ostale krajanje, prizidek ali kot ga tudi sicer imenujejo večnamenski objekt, v katerem se bo lahko odvijala športna, kulturna in druga dejavnost, saj je objekt v zaključni fazi izgradnje. Domačini pa te dni hitijo z urejanjem kraja in tako lahko upravičeno pričakujemo, da bo Vinska gora za občinski praznik odeta v lepšo in praznično obleko. Že sedaj pa občane vabijo na posamezne prireditve kot tudi na zaključno svečano 5. julija. Za občinski praznik pa bodo odprli tudi vrsto komunalnih in gospodarskih objektov, med katerimi naj omenimo čistilno napravo in Blagovnico Savinjskega magazina v Žalcu.

jk

Branko Cimperman — državni prvak

V prejšnji številki Savinjskega občana smo vam predstavili perspektivnega žalskega športnika Branka Cimpermana, člana karate sekcije pri TVD Partizan Žalec. Oceno avtorja prejšnjega članka, da se bo o njem še pisalo potrjuje tudi vest s kategorijskega državnega mladinskega prvenstva, ki je bilo v Mariboru v prvi polovici meseca maja, kjer je Branko Cimperman osvojil zlato medaljo in si izboril mesto državnega prvaka v super lahki kategoriji. V prvi borbi je s tesnim izidom premagal dosežanega državnega prvaka in člana jugoslovanske reprezentance Ranka Ikonica, člana kluba iz Ilirije. Sicer pa je bil Branko edini predstavnik Slovenije v svoji kategoriji, v kateri je nastopilo 28 tekmovalcev.

Branko je perspektiven in ambiciozen športnik, pred njim se odpirajo nove možnosti. Državna reprezentanca in Evropsko prvenstvo.

Branko Kobal

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA P.O.

SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC

za vsakogar nekaj

Te zime je konec, vendar je treba misliti še na drugo. Priporočamo vam, da že sedaj nabavite peči in štedilnike na trdo gorivo, za katere vam nudimo kredit na 12 mesecev brez pologa.

Dobite jih v naših poslovnih enotah:

- Tehnična Žalec
- Žalec 4
- Tehnika Prebold
- Dom Vransko
- Kovinoprema Polzela

IZKORISTITE UGODNOSTI NAKUPA!

Nujna tesnejša povezava

S skupne seje predsedstev ZSMS in ZKS

Na pobudo mladih je bila 16. aprila skupna seja predsedstev občinske konference ZSMS in Zveze komunistov, njen namen pa je bil oceniti delo mladih komunistov v organih ZSMS in njihovo vključevanje v delo Zveze komunistov.

Precej kritična razprava je pokazala, da ugotovljene napake in nepravilnosti izpred let še vedno niso v celoti odpravljene. Splošno mnenje, da se mladi komunisti izogibajo delu v mladinski organizaciji, hkrati pa Zveza komunistov premalo skrbi za povezano idejno-politično usmerjanje mladih, kaže premalo resnosti in zanosa pri pristopu k tovrstnim nalogam.

Na drugi strani pa mladi Zvezi komunistov očitajo, da se premalo ukvarja z gledanjem mladih na našo družbo — kakšna bi morala biti in kakšna v resnici je.

Mladi so nezaupljivi, saj posameznik težko pride do izraza, zato opozarjajo na krizo avtoritete, razkorak med besedami in dejanji pa je še ogromen. Vse

prepogosto so v ospredju formalizem, forumsko delo, skratka neelastičnost in neživljenjskost.

Sprejete sklepe seje so posredovali v vse sredine mladinskega organiziranja in osnovne organizacije ZK z namenom, da se kritične ugotovitve odpravijo v osnovnih sredinah, v njih pa so zapisali, da morajo vodstva osnovnih organizacij ZK in ZSMS sklicevati skupne seje ter se dogovoriti o uresničevanju sprejetih sklepov ter analizirati problematiko v lastnih sredinah s konkretnim programom dela. Nadalje je treba preučiti pripravljenost komunistov — mladincev za delo v osnovnih organizacijah ZSMS, ki bi krepilo povezano delo obeh organizacij.

Osnovne organizacije ZK se morajo aktivno vključiti v zagotavljanje materialnih in prostorskih pogojev za delo osnovnih organizacij ZSMS preko samoupravnih organov in vsaki samoupravni organizaciji in skupnosti.

Vodstva osnovnih organizacij

ZK in ZSMS morajo pri kadrovanju v občinske organe skrbeti za večje vključevanje mladih, kadrovska obnova Zveze komunistov pa je možna samo iz vrst mladih. Osnovne organizacije ZK morajo zato poskrbeti za organizirano sodelovanje mladih, znati pa jih morajo tudi motivirati za vključevanje v vrste Zveze komunistov.

Za boljše povezovanje, medsebojno informiranje in usklajevanje skupnih akcij morajo osnovne organizacije ZK vabiti na svoje seje predstavnike mladih in obratno. Mladi v samoupravnih organizacijah se morajo tesneje povezati v delo drugih družbenopolitičnih organizacij in društev; v tistih sredinah, kjer ni pogojev za oblikovanje osnovnih organizacij mladih, se morajo le-ti vključiti v delo sindikata.

O izvajanju sklepov skupne seje obeh predsedstev in njihovih rezultatih so vodstva dolžna sproti obveščati občinska vodstva, po potrebi pa jih vključiti tudi v razreševanje nastalih problemov.

J. Ušen

DENARJA NI NITI ZA NAJNUJNEJŠE

Pred nekaj tedni je sanitarna inšpektorica prepovedala uporabo kuhinje na osnovni šoli Vransko, z ukinitvijo zaradi nemogočih razmer inšpektorji že nekaj časa grozijo vrbenskem vrtcu, kaj lahko se zgodi, da bo žalskim šolarjem začelo kapljati nad glavo.

To je samo nekaj primerov, ki govorijo o silnem pomanjkanju denarja za obnovo, za redno vzdrževanje in za pridobivanje najnujnejših prostorov v naših vzgojno-izobraževalnih in vzgojno-varstvenih ustanovah.

V vzgojno-izobraževalni organizaciji, tako je povedala direktorica VIO Breda Verstovšek, sicer združujejo sredstva amortizacije neprimernih. Z zbranim denarjem predvsem krpajo strehe, za silo obnavljajo prostore, kjer poteka vzgojno-izobraževalno delo, v preteklosti so manjši del tega denarja namenjali investicijam v šolstvu.

Toda potreb je ogromno, vreča z denarjem pa veliko preplitka. Začasni finančni plan predvideva 32-odstotno porabo glede na lanske amortizacije, kar znaša 4,7 starih milijard. Letošnja dejanska amortizacija bi morala znašati 7,2 starih milijarde. Izračuni pa kažejo, da bi letos samo za potrebe investicijskega vzdrževanja oziroma samo za beljenje ter brušenje in lakiranje parketa — kar morajo narediti vsaka štiri leta — porabili za osnovne šole 3,3 milijarde dinarjev. Celotne potrebe za obnovitve in ureditve najnujnejših prostorov na osnovnih šolah pa znašajo okrog 15,5 starih milijard.

»Problem je v tem,« pravi direktorica VIO, »ker moramo krepko popravljati novogradnje, o katerih so odločali »strokovnjaki«. Tako že pušča streha na osnovni šoli v Polzeli, na posameznih vrtcih, poseben problem je kuhinja na Vranskem, kjer je inšpektorica s 17. aprilom prepovedala obratovanje, pa kuhinja še kar obratuje. Na Vranskem namreč že imajo dokumentacijo za ureditev večje kuhinje, toda samo za prostor, brez opreme, znaša predračunska vrednost 5 milijard.

A naj o dejanskih razmerah govorijo ravnatelji sami. Odgovarjali so le predstavnik iz nekaterih šol in ravnateljica vrtca, podobno ali pa še bolj črno sliko pa bi najbrž dobili pri vseh drugih predstavnikih šol in v vzgojno-varstvenih ustanovah.

Milan Jezernik, ravnatelj osnovne šole Jezersko: »Na naši šoli kli-

če po ureditvi predvsem kuhinja. Vsak dan pripravimo 650 kosil in približno toliko malic — za naše učence in tiste v podružničnih šolah. Kuhinja bi po normativih morala biti vsaj še enkrat večja, predvsem nimamo ustrezno ločenih prostorov za pripravo jedi.

Prostorska stiska se kaže tudi pri učilnicah. Imamo 23 oddelkov in 22 učilnic, za pouk uporabljamo celo tehnično delavnico, dodatni in dopolnilni pouk imamo kar na hodnikih, po pisarnah. Nimamo tudi učilnice za gospodinj-ski pouk.

Nadalje nas pomanjkanje denarja pesti pri ogrevanju. Dogradili smo šolo, centralna peč je ostala ista, manjka nam grelnih teles, skoraj nemogoče je pozimi ogreti telovadnico.

Ob vsem tem pa nam pušča streha, na parketu skorajda ni več premaza. Podobne težave imata obe podružnični šoli — na Gomilskem in v Orli vasi.

Franci Žagar, v. d. ravnatelj OŠ Griže: »Griška šola je bila ena prvih šol, ki so jo gradili malo bolj moderno, in to je prva šola, zgrajena z občinskim samopriskom. Vse to pa ne pomeni, da je kaj bolje narejena. Pokajo stene, ravnokar smo imeli inšpektorje zaradi kuhinje in jedilnice. Kuhinja je bila namreč zgrajena kot razdeljevalnica in so jo šele kasneje preuredili v kuhinjo. Ne ustreza minimalnim higienskimi zahtevam. Prav tako jedilnica, ki je premajhna.

Problem je tudi knjižnica. Ta je na hodniku in takšna, da v njej sploh ni celotnega knjižnega fonda.

Še večji problemi nas čakajo pri učilnicah za gospodinjstvo. S prvim septembrom jo po predpisih moramo imeti, mi imamo pa še sedaj 3. in 4. razred v dveh izmenah. V Grižah tudi nimamo večnamenskega prostora. Vzdrževanje pa je pereče tudi na podružnici v Libojah.

Načrtujemo sicer, da bi z dograditvijo v treh fazah pridobili upravne prostore, učilnice, večnamenski prostor in pa vrtce. Ljudje za to tudi zbirajo denar s samopriskom. Toda že lani je bil predračun za vse tri faze 17 milijard. Tega denarja tudi s samopriskom nikdar ne bi mogli zbrati.

Mara Mohorko, ravnateljica VVZ: »V tem trenutku so naš največji problem odklonjeni otroci, kar je tudi posledica še nezgrajenega vrtca v Žalcu. Do 15. maja smo dobili 123 vlog za sprejem otrok v žalski vrtce (vpis traja

do 25. maja). Od tega imamo 40 vlog še iz lanskega leta. Približno toliko otrok bo v Žalcu možno sprejeti.

Sicer pa bi v občini smeli imeti 1435 otrok. Pravila kršimo, v resnici jih imamo preko 1500, kar seveda pomeni dodatne stroške. Letos računamo, da bomo potrebe pokrili povsod drugod, razen v Žalcu in morda v Grižah.

Sicer pa tudi pri nas močno primanjkuje denarja in ne vem, čemu naj se v planih odrečemo, saj je vsaka stvar v resnici nujna. Problemi pa so povsod — v Grižah, Žalcu, Vrbju, Taboru ...»

Miha Macur, ravnatelj OŠ Peter Šprajc-Jur Žalec: »Naši glavni problemi so trije: streha, ogrevanje in telovadnica.

Streha osnovnošolskega centra obsega preko 8100 m², problem so kritina, kupole ter izvedba. Kritina pušča, kupole pokajo, trenutno imamo tožbo na sodišču z izvajalci del — to je Ingrad. Kdo je kriv za takšno stanje — to je skorajda nemogoče izvedeti. Mi smo pa že lani za obnovo srehe odšteli milijardo in pol, vsako drugo leto naj bi streho premazali in za letos je cena premaza tudi preko milijarde. Zato je nujna trajnejša rešitev tega problema.

Poseben problem je ogrevanje. Lani smo za obe osnovni šoli plačali tri in pol milijarde za ogrevanje. Računa še nismo v celoti poravnali. Za naslednjo kurilno sezono pa bi samo za osnovno šolo Peter Šprajc-Jur morali dodatno dobiti 2 milijardi za ogrevanje. Od kod?

Dodatno finančno breme je telovadnica. To je denarni privesek šoli, uporabljajo pa jo tudi mnogi drugi. In to za minimalen denar.

Jože Krulc, ravnatelj OŠ Petrovč: »V Petrovčah imamo težave predvsem v starem delu šole in sicer z vzdrževanjem. Kupili smo tudi 60 a zemljišča, na katerem bi radi uredili rekreacijsko površino. Zdaj nam vse stoji. Na šoli imamo planirano tudi izgradnjo garderobe, pa ne vem, kako bo, ker je gradnja negospodarskih investicij prepovedana. V Petrovčah sicer plačujejo samoprisk, vendar se kljub vsemu zbere premalo denarja.

Prostorske stiske imamo tudi na obeh podružničnih šolah. V Veliki Pirešici sicer načrtujejo prizidek, s katerim bi pridobili učilnico in večnamenski prostor, ljudje za to tudi zbirajo denar s samopriskom. V Galiciji pa gremo zaradi pomanjkanja prostora drugo leto v dvoizmenski pouk.

Irena Jelenc-Baša

Praznik dela 1. maj je bil letos obsijan s soncem, obisk pa je tudi letos potrdil, da postaja šmiglovina resnično tradicionalno zbirališče občanov žalske občine. Tudi letos je bilo razpoloženje praznično pa tudi pesmi in plesa ni manjkalo. Zadovoljni so bili tudi sicer prizadevni gostinci člani gasilskega društva, nekaj pripomb je bilo le na cene. In tudi takšna nerodnost kot se je zgodila z ozvočenjem se naj ne bi več ponovila.

jk
foto: Tomica

Priznanja ob dnevu varnosti

Na priložnostni svečanosti so se 13. maja zbrali delavci organov za notranje zadeve in tako proslavili svoj praznik — dan varnosti.

Predvsem pa bomo morali več dejavnosti,« je poudaril Janko Kos.

jk

Zaslужnim delavcem so podelili priznanja. Ivan Kričej, Izток Rumpf, Hermina Antloga in Marjan Tržan so prejeli bronaste značke varnosti, Marjan Močnik pa pisno pohvalo. Srebrni znak organov za notranje zadeve je prejel Vinko Jug, predsednik sveta za vzgojo v cestnem prometu; priznanje pa Ciril Prezeli, Sekretar Občinske konference ZSMS Janko Kos je delavcem organov za notranje zadeve izrekel priznanje in zahvalo za opravljeno delo, hkrati pa opozoril na nujnost večje aktivnosti vseh dejavnikov, odgovornih za družbeno samozasčito. »Organi za notranje zadeve niso in ne morejo biti edini odgovorni za varnost, ob naraščajočem številu kaznivih dejanj je samozasčitna dejavnost tudi drugih organov, predvsem pa vseh občanov, še toliko pomembnejša.

Predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik izroča priznanje Marjanu Tržanu.

Razprava o stanovanjskem gospodarstvu

Na pobudo skupine delegatov za delegacijo v zboru občin RS Slovenije organizira Občinska konferenca SZDL Žalec sekcijo razpravo o stanovanjskem gospodarstvu v občini.

Razprava bo v skupščinski dvorani skupščine občine dne 2. junija 1987 ob 17. uri. Uvodno predstavitev stanovanjskega gospodarstva v občini bo podal Rado Cesnik.

Turizmu pomaga lastna glava

Pred dnevi je bil na osnovni šoli na Polzeli, kjer so učenci za svoj prispevek k razvoju turizma že dobili turistični nagelj, zaključek turističnega festivala Turizmu pomaga lastna glava.

To je prvi turistični festival pri nas. V zaključek se je uvrstilo devet osnovnih šol. Poleg kratke predstavitve projektov so osnovnošolci pripravili tudi razstavo turistično zanimivih izdelkov, svojih glasil in najrazličnejšega gradiva. Komisija, ki je ocenjevala delo mladih, je za najboljšo ekipo proglasila ekipo osnovne šole Vere Šlander Polzela.

ANDRAŽ

Junija referendum

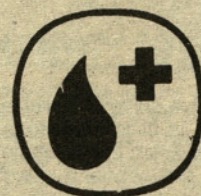
Štirinajstega junija se bodo krajanji andraških zaselkov odločili o novem, tretjem krajevem samopriskupku. Z zbranim denarjem namenjajo urediti pokopališče, telefonijo, gasilski dom ter ceste do Sevnika, med Lovčami in Podkrajem ter med domačijo Jug in Goro Oljko.

VRBJE

Referendum uspel

V nedeljo so se krajanji Vrbja na referendumu ponovno odločili za samopriskup. Že udeležba na referendumu, bila je 96,9 odstotna, potrjuje visoko zavest krajanov, ki so se tako odločili zbrati sredstva za izgradnjo otroškega vrtca in vzdrževanje doma krajanov. Za samopriskup se je odločilo kar 75,5 odstotka krajanov. Na referendumu pa so se tudi odločili, da sredstva prejšnjega samopriskupa namenijo za izgradnjo mrliške veže v Žalcu.

jk

Krvodajalska akcija

ŽALEC, dne 12. junija 1987 od 7. do 13. ure v prostorih sejne sobe KS Žalec — Klub družbenih organizacij Žalec

Krvodajalske akcije v mesecu aprilu in maju so dobro uspeli. Na Vranskem je darovala kri 132 krvodajalcev, kar je največ doslej v tej krajevni skupnosti, med njimi pa so največkrat darovali kri Milan Lesjak (44-krat), Franc Rančigaj (40-krat) in Julka Jeram (30-krat).

V Libojah je prišlo na odzvem 77 krvodajalcev, akcija pa je bila pripravljena izven krvodajalskega načrta, zato je številčna udeležba tembolj razveseljiva.

V Šempetru pa se je akcije udeležilo le 109 krvodajalcev, kar je najmanj doslej.

ZBIRALNA AKCIJA: 28. maj, od 15. do 17. ure

Zbiralna akcija oblačil, obutve, posteljnine in pohištva bo potekala po vsej občini hkrati, zato naj občani darovane oddajo v svežnjih pred vhodna vrata ali na zbirna mesta. Člani RK bodo darovano odpeljali v občinsko skladišče med 17. in 19. uro. Na občinskem odboru pa bo ves ta čas dežural štab akcije, katerega lahko sporočite vsa obvestila, in sicer po telefonu 713-136.

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Na žiro račun sklada za posodobitev bolnišnice so do 13. maja 1987 nakazali sredstva:

Keramična industrija Liboje, DSSS	947.240.—
KIL, TOZD Grafit	111.190.—
KIL, TOZD Keramika	2.370.856.—
GG Celje, TOK Vransko	199.305.—
GG Celje, TOZD Gozdnik, Žalec	262.094.—

Rekapitulacija po občinah:

Sl. Konjice	31.715.372.—
Celje	31.446.412.—
Žalec	14.096.275.—
Šmarje	9.054.881.—
Laško	4.361.118.—
Mozirje	54.515.—
Šentjur	194.050.—

Skupaj vplačano: 90.922.623.—

ENAJSTE IGRE DELAVCEV UPRAVNIH ORGANOV

Letošnje, enajste igre delavcev, zaposlenih v upravnih organih pobratenih in prijateljskih občin, so potekale sredi maja v Varaždinu. Udeležili pa so se jih delavci občinskih uprav Trogira, Varaždina, Kumanova, Kruševca, Travnika, Kotora, Bara, Bačke Palanke in Žalca.

Ekipe so se pomerile v malem nogometu, kjer so bili Žalčani osmi, v namiznem tenisu, kjer so bili drugi, četrti so bili v šahu, osmi v vlečenju vrvi, prvi v kegljanju, tretji v streljanju in drugi v metanju pikada, zlaganju materiala in strojepisju.

V končni uvrstitvi je Žalec zasedel drugo mesto za gostiteljem Varaždinom, tretji pa so bili delavci upravnih organov iz Trogira.

Med posamezniki so se za ekipo Žalca najboljše odrezali: Slaviča Milošič, Tonika Martinšek, Milan Gerželj, Darja Kalčič, Greta Feguš, Ivana Goršek in Anita Uranjek.

Tudi tokratne igre pobratenih in prijateljskih mest so okrepile prijateljske vezi, omogočile izmenjavo delovnih izkušenj, v prijateljskem duhu pa so se ekipe pomerile na športnih terenih. Ob zaključku so se dogovorili, da se prihodnje leto srečajo v Kotorju.

V. Čk

Iz skupščine obrtnega združenja

Še so nujne spremembe

PREDSEDNIK IZVRŠNEGA ODBORA OBRTRNEGA ZDRUŽENJA PONOVO ANTON BLAJ

Kako so v obrtnem združenju delali v preteklem letu, kakšno je trenutno stanje v obrti in kakšne bodo prihodnje naloge ter kakšno bo prihodnje vodstvo — o tem so med drugim govorili na aprilski skupščini žalskega obrtnega združenja.

Delo obrtnega združenja je med drugim ocenjeval dosedanj predsednik izvršilnega odbora obrtnega združenja Anton Blaj. Menil je, da se je v zadnjem obdobju s področja obrti spremenila vrsta zakonov, sprejetih pa je bilo tudi nekaj novih: »V celoti gledano,« je ocenil Anton Blaj, »so bile te spremembe presipov pozitivne in so prinesle določen napredek v obrti. Naj naštetem nekatere spremembe,« je nadaljeval predsednik. »Sprememba zakona o davkih občanov je prinesla občutno znižanje davčne stopnje, poleg tega je bila prvič ugotovljena možnost vlaganja v razširjeno reprodukcijo iz davčne

osnove oziroma iz ostanka čiste-ga dohodka.«

Anton Blaj je nanizal še nekatere pozitivne spremembe na področju obrti v zadnjem času: »Sprememba obrtnega zakona omogoča povečano možnost zaposlovanja večjega števila delavcev, poleg glavne obrtne dejavnosti je možno opravljati še dodatne dejavnosti oziroma dopolnilne in sezonske.« Sprememba zakona je po besedah govornika močno olajšala tudi pričetek opravljanja dejavnosti, in sicer s tem, da je »možno pridobiti začasno obrtno dovoljenje zaradi opuščanja določenih pogojev, kot sta prostor in kvalifikacija.«

Popolno novost pa je po predsednikovi oceni prinesel v obrtništvo nov začetek obračunavanja zavarovalnih osnov. »Edini kriterij za razvrstitev v določeno zavarovalno osnovo,« je dejal Anton Blaj, »je postal dosežen dohodek obratovalnice, zmanjšan za osebe dohodke delavcev, dosežen v

preteklem letu. S tem je odpadlo vse dosedanje dokazovanje opravljanja poslovnih in drugih odgovornih funkcij v obratovalnici, da je bil obrtniku priznan večji BOD.«

Še na eno pozitivno spremembo je opozoril Anton Blaj — to je spremenjen, enostavnejši način vodenja poslovnih knjig.

»Da smo v obrtništvo dosegli vse te pozitivne premike, ima svojo veliko vlogo tudi žalsko obrtno združenje,« je še dejal predsednik. Zaključil je z mislijo, da so v obrti doseženi uspehi, toda še so nujne spremembe, še vedno manjkajo mnoge rešitve in spremembe zakonov, kot so npr. uveljavljanje realne amortizacije, plačilnih rokov in tako naprej.

Udeleženci skupščine so na tej seji sprejeli in potrdili še program dela obrtnega združenja za letošnje leto, ponovno pa so za predsednika izvršnega odbora obrtnega združenja izvolili Antona Blaja.

Irena Jelen-Baša

Prebold

Kako s telefonijo?

Telefonija že precej časa buri duhove v KS Prebold. Kot vse kaže, pa njen problem še ne bo tako kmalu rešen. Zapleti, ki so se pričeli z nakupom centrale oz. z njeno postavitvijo, so sedaj drugačne narave. Prostori Savinjskega magazina, kjer naj bi dobili svoje nove prostore pošta in telefonska centrala, so že nekaj časa izpraznjeni. Ljudje se sprašujejo, kdaj bo PTT začel z deli in kdaj bodo na voljo številke iz nove centrale? Na vse to smo poskušali dobiti odgovor na krajevni skupnosti. Dušan Fric — tajnik KS — je o tem povedal:

»Na skupnem sestanku, ki ga je v mesecu aprilu sklical svet krajevne skupnosti, katerega sta se udeležila tudi predsednik SO Žalec Ludvik Semprimožnik ter predstavnik PTT Celje Peter Jerin, je bilo domnjeno, naj bi v tem letu bili adaptirani prostori bivše trgovine za poštne prostore in do konca leta tudi montirana nova centrala, ki je že dve leti nabavljena in shranjena v Celju. V pomladnem času leta 1988 naj bi začeli z izgradnjo telefonskega omrežja, in sicer najprej primarnega, nato pa sekundarnega v vseh naseljih naše KS. Krajevna skupnost je že imenovala režijske odbore v posameznih vaseh, ki bodo v letošnjem letu v glavnem delali na tem, da bodo zbrali interese ter tudi začeli z zbiranjem namenskih sredstev vseh interesentov, kajti cena priključka bo verjetno zelo visoka in je skorajda potrebno obročno zbiranje. Svet KS pa je imenoval koordinacijski odbor, v katerem so predsedniki vseh režijskih odborov za telefonijo po vaseh, ki pa bo usklajeval in vodil akcijo od začetka do konca.«

Kdaj bodo zazvonili telefoni novih naročnikov, je ob vsem tem težko reči. Glavna ovira pa je prazna malha, ki naj bi jo v pretežni meri napolnjevali s sovlaganji naročnikov, delovnih organizacij in še koga. Kaj pa PTT?

Darko Naraglav

Žalska noč letos še bogatejša

Še dober mesec dni nas loči od največje turistične prireditve Žalska noč, ki bo letos 27. junija. Turistično društvo in še vrsta drugih organizatorjev se že vneto pripravljajo, vsi pa obljubljajo, da bo letošnja, šesta po vrsti še bogatejša od preteklih. Turistično društvo namreč pripravlja Turistični teden, v katerem se bo izvršilo več različnih prireditev. Med njimi naj omenimo srečanje delavcev in gostinstvu in turizmu, ki bo imelo predvsem delovni, pa tudi družabni namen. Na osnovi študije o razvoju turizma in gostinstva v Savinjski dolini bo na srečanju tekla beseda prav o tem. Uredništvu Savinjskega občina in tednika Kaj pripravljata izbor MISS Slovenije, zato velja poziv kandidatkam, saj naše uredništvo že zbira prijave. Najlepše, pa tudi vse sodelujoče, čakajo lepe nagrade. Sicer pa že proglasitev najboljših v Sloveniji ni od muh. Novost letošnje prireditve bo tudi turistični vlak, ki bo pripeljal sosedo Celjane na Žalsko noč. Domačini pa bodo goste svečano sprejeli na obnovljeni žalski železniški postaji. V tradicionalni nogometni tekmi se bodo pomerili direktorji sestavljenih organizacij Merx-a in Hmezd-a. Za najmlajše bo zanimiv nastop tornih zmajev in modelarskih avionov. Organizatorji pa med drugim pripravljajo tudi ognjemet in promenadni koncert mladinskega pihalnega orkestra in mažuretk. Kot vsako leto bo tudi letos poskrbljeno za bogato turistično in gostinsko ponudbo. Seveda je potrebno omeniti še to, da bo letošnja prireditev v znaku hmeljarstva in pivovarstva, sodelovalce bodo naše največje pivovarne in proizvajalci hmelja. Žalska noč torej postaja resnično največja slovenska veselica, takšno priznanje so ji namreč že lani dali novinarji. Vsem pa, ki se želijo vključiti v organizacijo Žalske noči, še tole: organizatorji so Turistično društvo Žalec, prijavite pa se lahko ali pa dobite potrebne informacije torej pri društvu, pa tudi v našem uredništvu.

jk

du

delavska univerza

obvestila in priporočila

SPOŠTOVANI!

Dragi bralci, ponovno se vam oglašamo v našem kontaktnem kotičku, v katerem vas želimo tudi tokrat opozoriti na ponudbo izobraževalnih programov, ki vam jih ponuja vaša delavska univerza.

Spoštovani bralec — bralka, če imate željo in voljo, da izpopolnite svoje znanje, pridobite določeno smer in stopnjo izobrazbe glede na vaš interes, vam ponujamo naslednje izobraževalne programe:

1. PROGRAM SKLADIŠČNI DELAVEC II — SKR program druge zahtevnostne stopnje
2. Program OBDELAVA KOVIN IN UPRAVLJANJE STROJEV — SKR program II. oz. III. zahtevnostne stopnje smeri: obdelovalec kovin, vzdrževalec in upravljelec strojev
3. Program KOVINARSTVO IN STROJNIŠTVO — SR program — IV. zah. stopnja smeri: oblikovalec kovin, preoblikovalec in spajalec kovin, monter in upravljelec energetskih naprav
4. Program OBRATNI STROJNI TEHNIK — NAD program — V. zaht. stopnja smer: tehnolog
5. Program KERAMIK — SR program — IV. zahtevnostna stopnja smer: keramik
6. Visoka šola za organizacijo dela — VI. in VII. zahtevnostna stopnja
7. Višja upravna šola — VI. stopnja

Navedeni programi se bodo izvajali ob delu v šolskem letu 1987/88. Vsi programi so verifikirani, prilagojeni vašemu delu in življenju, hkrati pa vam zagotavljajo izobraževalno kvaliteto, ki jo naše gospodarstvo tako zelo potrebuje.

Če ste kandidat za katerokoli obliko izobraževanja, lahko pošljete pisno prijavo na naš naslov ali jo osebno sporočite, lahko tudi telefonično na št. 711-343, 711-417.

Vaše prijave bomo sprejemali do 15. 6. 1987.

Naši delavci vam bodo prijazno in z veseljem postregli z vsemi informacijami, ki vas zanimajo.

Pozdrav.

du Žalec — Delavska univerza Žalec, Ivanke Uranjek 6
telefon (063) 711-417, 711-343
žiro račun: 50750-603-36238

Keramična industrija Liboje

Tudi letos dobri rezultati

NEKAJ TEŽAV IMAJO PRI UVOZU SUROVIN, KER BANKA ŠE NI PORAVNALA LANSKIH OBVEZNOSTI.

Rezultati v Keramični industriji Liboje so po prvih treh mesecih približno takšni, kot so bili v enakem lanskem obdobju. To pomeni, da tudi letos sodijo med uspešnejše organizacije združenega dela v žalski občini in v sam vrh med jugoslovanskimi organizacijami na svojem področju.

Rezultati libojskih delavcev so takšni: pri prihodku znaša indeks 199, porabljen sredstva so na indeksu 206, dohodek 192, največ so porasle obveznosti iz dohodka, in sicer znaša indeks 217. Čisti dohodek je znašal 65 starih milijard oziroma je indeks 184, ostanek čistega dohodka za sklade pa znaša skoraj 27 starih milijard.

Kljub takšnim dobrim rezultatom pa osebni dohodki delavcev niso ravno zavirljivi: poprečje znaša okrog 16 starih milijonov, kar je posledica tega, da lani ob koncu leta v organizaciji niso podivjali tako kot masikje drugod.

Mitja Urisek

S prodajo, pravijo, so zadovoljni, pričakujejo pa, da v prihodnjih mesecih, predvsem zaradi padca življenjskega standarda, ne bo bistveno povečana. Malenkost jim je v teh prvih mesecih upadel izvoz. Lani je v enakem obdobju obsegal delež izvoza 40 odstotkov,

od tega so izvozili polovico na zahodna tržišča, polovico v Sovjetsko zvezo. Boljšega izvoza pa se nadejajo že v prihodnjih mesecih.

Še največ težav imajo v tej organizaciji trenutno pri uvozu surovin. Iz tujine potrebujejo grafit, razne kvalitetne barve in glazure, vendar banka še ni poravnala nekaterih obveznosti iz lanskega leta.

Irena Jelen-Baša

Prvega maja je krmilo Keramične industrije Liboje po dolgoletnem uspešnem delu Franja Tilingerja prevzel novi direktor Mitja Urisek. Ob našem obisku je povedal, da se na nove naloge šele navaja, kar pa najbrž ne bo pretežko. Mitja Urisek je namreč zrasel s tamkajšnjo tovarno in ljudmi, saj je prag Keramične tovarne prestopil že leta 1959.

S sodobno opremo boljši rezultati

»Preteklo leto je bilo za našo delovno organizacijo prelomno, saj smo s pomočjo mednarodnega kredita posodobili predilnico in oplemenitilnico v Preboldu, ter zgradili tovarno konfekcije v Slunju. Novi, sodobni stroji že dajejo rezultate, več pridelano prejo izvozimo na konvertibilno tržišče. Tako letos načrtujemo sedem milijonov dolarjev izvoza, s tem pa bomo lahko odplačali del mednarodnega kredita.

S sodobno opremo proizvedemo več in seveda kvalitetnejšo prejo. Zanj pa je na našem tržišču veliko zanimanja in seveda tudi potreb. Čeprav smo morali krepko zategniti pas, delavci so z velikim razumevanjem sprejeli sicer težko nalogo, vendar si danes proizvodnje ne moremo zamisljati brez sodobne opreme. Trenutno delamo v treh izmenah,

Drago Pušnik

pripravljamo pa se tudi na četrto. Kljub težkim razmeram delavci vestno delajo,« pravi direktor Tekstilne tovarne Drago Pušnik,

ki je prevzel krmilo delovne organizacije v začetku marca. »Ko sem omenil težke razmere, sem med drugim mislil tudi na sedanje interventne ukrepe, ki tekstilni industriji povzročajo resne težave. Kljub temu da smo aktivni izvozniki, pa se dogaja, da ne moremo nabaviti niti šivank za pletenje nogavic, ker smo dolžniki dobaviteljev v tujini še za lansko leto. Najbolj pa nas skrbi preskrba z bombazem in če banke ne bodo poravnale obveznosti do naših dobaviteljev, bo ogrožena redna proizvodnja. Izboljšala pa se je akumulativna sposobnost, kar je gotovo pozitivno. Sicer pa načrtujemo posodobitev belilnice in pletilnice, več pa bomo morali investirati tudi v kadre. Popraviti moramo tudi izredno nizke osebne dohodke.

jk

Območno srečanje mladih tehnikov

ŽALČANI TOKRAT ODLIČNI

Sredi maja je bilo v Slovenskih Konjicah območno srečanje mladih tehnikov. V osemnajstih disciplinah se je pomerilo 226 učencev. Osrednje prireditve in tekmovanja so bila na tamkajšnji osnovni šoli, v tovarni Konus, na Konjiškem stadionu in na letališču v Ločah.

Učenci žalske občine so bili tokrat odlični. Osvajali so pet prvih mest. V posameznih disciplinah so zmagali: pri raziskovalnih nalogah Ida Stanko in Vojko Toman; pri predstavitvi in zagovoru elektronskih naprav Gregor Goršek in Uroš Lihtineger; pri računalniških programih, ki so namenjeni za vzgojno-izobraževalno delo Adam Flis, pri Fischerju pa Sašo Kronošek; ter pri avtomobilih na električni pogon Boris Puncer. Čestitamo!

Nastopilo 22 ekip

Letošnje občinsko tekmovanje ekip prve pomoči je potekalo na Vranskem, udeležilo pa se ga je 22 ekip prve medicinske pomoči in enot civilne zaščite iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Organizatorji tekmovanja so bili sekretariat za ljudsko obrambo občine Žalec, občinski štab za civilno zaščito in občinski odbor Rdečega križa.

Največ znanja je pokazala ekipa AERA, TOZD Kemija Šempeter, ki je zasedla prvo mesto, dru-

ga je bila ekipa KS Vransko (na sliki med vajo), tretja Strojna iz Žalca, četrta in peta pa TT Prebold in Gradnja Žalec. Poveljnik Občinskega štaba CZ občine Žalec Stane Lesjak je povedal, da je bilo tekmovanje dobro pripravljeno, za kar gre priznanje občinskemu odboru RK, štabu civilne zaščite KS Vransko in pa seveda zdravnikom in višjim medicinskim sestram Zdravstvenega doma Žalec.

T. Tavčar

Kozerija:

DIREKTORJU V SLOVO

Ker vem, da mojemu direktorju ob odhodu v zaslužen pokoj ne bom imel priložnosti stisniti roke, mu izreči zahvale pa še kaj, sem se odločil, da njemu namenjene misli zapišem. Predvsem sem mu hvaležen, da je skrbel za naš vsakdanji kruh, besedo delo sem največkrat slišal iz njegovih ust. Da si lahko le z delom prislužimo boljši kos kruha, je bilo tudi meni jasno. Kadar je bilo treba zategniti pas, sem tudi razumel in z njim vred smo delavci pričakovali in čakali lepšo bodočnost. Ti prekleški ukrepi od zgoraj pa so naša pričakovanja velikokrat skalili, nad njimi se je tudi on jezil. Sicer pa dobro ime tovarne zunaj tudi nekaj velja. On, tovarna in z njo tudi naš kolektiv smo dobili visoko priznanje. Z njim smo se radi ponášali. In nazadnje sem pričakoval, da bo kanilo tudi kaj več v naš žep. Sosedu, ki dela v sosednji tovarni, sem že nekaj časa prikrival resnico o mojem osebnem dohodku, ker nisem vedel, ali mi bo verjel ali pa me bo pomiloval. Ker sem se skratka sploh izogibal

Nama ne bo težko, saj imava doma dovolj dela, pa tudi vnuki že vreščijo okoli hiše. S penzijo pa se sedaj tudi da kar živeti. Ko pa je sosed omenil penzijo, me je v srcu stisnilo. Stopil sem v klet, si nalil kozarec vina in začel razmišljati o penziji. Slaba bo, sem hitro ugotovil, zakaj, pa mi je tudi bilo kmalu jasno. Kakršna plača, takšna tudi penzija. Sedaj sem razočaran nad mojim direktorjem, saj bi moral tudi na to misliti. In to sem mu hotel ob slovesu povedati. Sicer pa mu sedaj marsikaj očitajo tudi drugi, le da mu ne upajo povedati v obraz, zato upam, da meni ne bo zameril, ko sem mu svoje odkrito povedal. Hišo oz. vikend na moru in penzijo pa si je menda tudi on zaslužil.

jk

Po poteh NOB v Savinjski dolini

Srečanje predvojnih in medvojnih komunistov ob 50-letnici KP je potekalo v prijetnem in tovariškem vzdušju. Potem, ko je sekretar Občinskega komiteja ZK podal oceno gospodarskih in družbenih razmer se je razvil živahen razgovor v katerem ni manjkalo kritičnih pripomb. Komunisti so opozorili na nekatere negativne pojave, med njimi zlasti pojav širjenja socialnih razlik, ter terjali odgovornejši odnos do vprašanj, ki zavirajo sedanji družbeni razvoj.

Partizanske pesmi Savinjanov

Pesem — izraz bolečine in upanja

Letos pomladi je izšla prva knjiga Slovensko pesništvo upora. Več kot petnajst let so se te pesmi zbirale v okviru slavističnega seminarja ljubljanske fakultete pod vodstvom dr. Borisa Pater-nuja. Zbrano je 12.000 pesmi, od katerih jih je dva tisoč objavljeno v štirih knjigah.

V prvi knjigi so zbrane partizanske pesmi, med katerimi zasledimo tudi pesmi, napisane na območju Spodnje Savinjske doline, ali pa so jih napisali Savinjan-či. Tako so objavljene štiri pesmi Franca Pintariča-Švaba. Označe-no je, da je bil pesnik dijak meš-čanske šole, bорец Veličkove če-te, ki ga je 23. avgusta 1942 nem-ški zaupnik zastripil z uspalnim praškom. Ne da bi se ovedel, je umrl med prevozom v Celje. Pesmi so objavljene v nemškem in slovenskem prevodu iz nem-škega teksta. Original se ni ohrani-l. Verjetno jih je pesnik zapisal v svojem dnevniku, ki so ga Nemci zaplenili in prevedli. Ta prevod se je po vojni našel v zaplenjenem nemškem arhivu.

Prva objavljena pesem »Dežu-je« je nastala 28. julija 1942 v ta-borišču Veličkove čete pod Mrzli-co, druga »Izdajalcu« 4. avgusta istega leta v okolici Liboj, po akci-ji Veličkove čete, ki je obračunala z izdajalcem v Libojah. V okolici Liboj je ravno tako nastala pesem »Draga mama«, in sicer 8. avgu-sta 1942. Ob koncu besedila je

opomba, da je bil Franc Pintarič-Švaba v partizanih od oktobra 1941. Zadnja objavljena pesem »Čemu pesmi?« je nastala v juliju 1942 pod Mrzlico.

Objavljeni sta tudi dve pesmi Franca Kojnika-Frančca. Bil je metalurški delavec, pred vojno proletarski pesnik, član okrajne-ga odbora OF in Okrajnega od-bora KPS za Žalec, načelnik agit-propa. Besedili »Martinovo v par-tizanih« in »Pevci v snegu« sta nastali verjetno konec leta 1944. Uvrščeni sta v tipkopisno zbirko Krik iz Viharja, ki je nastala na te-renu marca 1945.

Pesmi Borisa Grabnerja, 23-letnega študenta slavistike, partizanskega kulturnika, naj bi nastale v letu 1944 in 1945 v Če-pljah. Nič ni določenega, če so to Čeplje pri Vranskem. Objavljene so pesmi Po borbi, Ranjenčeva pomlad 1945 in Ljubezen 1944.

Objavljena je pesem Cirila Si-moniča »Lipa pri Št. Jungerti«. Pr-vič je bila objavljena v glasilu štiri-najste divizije Glas svobode v št. 4, z datumom 15. oktober 1944. Pesnik razmišlja o svobodi pod li-po na Šentjungerti nad Galicijo.

V knjigi je objavljena tudi pe-sem »Mrtvemu junaku« Nade Cilenšek, gimnazijske, članice okrožnega komiteja SKOJ-a za Savinjsko področje, padla 24. 12. 1944 v Kandržah pri Moravčah. Besedilo je zapisano s črnilom v zvezek pesmi, ki ga hrani avtorič-ka.

na mati. Ta pesem Nade Cilenšek, hčerke znanih predvojnih komunistov in prvoborcev Rudija in Betke Cilenšek, je bila leta 1954 objavljena v knjigi Liboje 25-letnica Svobode. V tej knjigi ima naslov »Mrtvemu junaku — Jožetu Letonji«. Poleg tega je tu-di pesem Ivanki Uranjek po njeni ustrelitvi 30. julija 1941. Obe pe-smi recitirajo in so ju že večkrat objavili v svojem glasilu učenci osnovne šole Nade Cilenšek v Grižah, ki nosi njeno ime.

Med okupacijo je pisal pesmi tudi prvoborec Ludvik Zupanc-ivo. V pesmi Skojevki Nadi se spominja Šprajčevega hriba, kjer se je mladina pod vodstvom SKOJ sestajala pred vojno, in Kandrž, kjer sta se srečala nekaj ur pred Nadino smrtjo. Morda bo katera od njegovih pesmi objavl-jena tudi v drugem delu knjige Slovensko pesništvo upora, kjer je pričakovati tudi pesmi Jožeta Poteka, ki jih je kot 28-letnik pisal v taborišču Baumgarten na Ba-varskem, in pesmi Kajtnove ma-me, ki je morala leta 1942 zapu-stiti svoje otroke, ko so jo odpe-ljali v nemška koncentracijska ta-borišča.

Izšel je torej prvi del mogočne monografije partizanskih pesmi, ki potrjujejo, da slovenski parti-zan in taboriščnik tudi v najtežjih trenutkih nista pozabila sloven-ske pesmi, še več, služila jima je za izraz bolečine in upanja.

F. Ježovnik

Pohod ob mejah KS Liboje

V počastitev praznika OF je bil v krajevni skupnosti Liboje že peti po-hod ob mejah in ob spominskih obe-ležjih NOB, ki je obudil spomin na leto 1942, najtežje leto štajerskih partiza-nov. Takrat se je okupator namenil za-dati upornikom smrtni udarec z vsemi razpoložljivimi sredstvi in za vsako ce-no: z oboroženo silo, nepopisnim na-siljem in krutostim brez primere.

V letu 1942 je bilo ustrelenih 866 talcev, njihove družine in družine parti-zanov pa so bile izgnane, polnila so se koncentracijska taborišča itd. O tem letu in o razvoju NOB je ob spomeni-kih NOB spregovoril prvoborec Ludvik

Zupanc-ivo. Na dogodke med NOB spominja tudi dnevnik pohoda, v kate-rem so zajeta vsa spominska obeležja padlim v NOB na območju krajevne skupnosti Liboje.

Na leto 1942 spominja usoda druž-i-ne Hrvatini, ki jih je izdal sosed Berlič. Trije bratje: Jože, Avgust in Jakob so skupaj z Antonom Gračnerjem maja 1942 odšli v partizane. Oče je umrl maja 1943 v Mathausnu, mati februarja 1943 v Auschwitzu, izdajalca je dole-tela zaslužena kazen, saj je z njim obračunala Veličkova četa. O likvidaci-ji se je v nemškem prevodu ohranila pesem »Izdajalcu«, ki jo je 4. avgusta

1942 na območju Liboj napisal borec Veličkove čete Franc Pintarič-Švaba. Po njegovi tragični smrti je dnevnik s pesmimi zaplenil sovražnik in ga pre-vedel.

Pohod je tako obudil spomin na do-godke tistega časa, najmlajši udelež-e-nec je štel štiri leta, najstarejši jih je imel preko 70. To je bil Franc Pere, ki se je živo spominjal dogodkov tistega časa, ko je spremljal po skrivnih poteh Rudija Cilenška, Hrvatinove... Po-hodniki so zaključili pot na Brnji, kjer je vsak udeleženec prejel spominsko skodelico Keramične industrije Liboje.

—fj

Priznanje Savinjskemu občanu

Sredi meseca maja je bila pri Občinski konferenci SZDL Žalec seja sveta za ohranjanje in razvi-janje tradicij NOB, na kateri so med drugim na seji seznanili nav-zoče z rezultati razpisa nalog za učence osnovnih šol. Učenci viš-jih razredov so namreč pisali na-loge na temo Vlak bratstva in enotnosti, nižja stopnja pa temo 45 let pionirske organizacije. So-delovali so vse osnovne šole ob-čine, razen šol Petrovčev in Vran-sko. Svet je prejel 32 nalog, naj-boljše med njimi pa so zapisali Matic Vošnjak iz Šempetra, Moj-ca Puncer iz Prebolda, Diana Pakj iz Prebolda, Vid Krašovec iz Bra-slovč, Marko Košenina in Elizabe-ta Kos iz Žalca. Vsi učenci, ki so sodelovali v natečaju, bodo na-grajeni z izletom v Podlujbelj in v Drago — Begunje.

Na seji so ocenili in analizirali objavljene prispevkov s področja predvojnega delavskega gibanja in narodno-osvobodilnega boja, ki jim Savinjski občan posveča dobršen del svojega prostora. Ugotovljeno je bilo, da je stran Po poteh NOB v Savinjski dolini že prerasla svoje okvirje. Vse več je objavljenih prispevkov o pred-vojnem delavskem gibanju in o povojnem razvoju. Poudarjen je bil sklop tem o delavski zakonodaji, rubrika Da ne pozabimo, pri-spevki o mladinskih delovnih ak-cijah, o brigadirjih veteranih, med tem ko je lani obeležil 50-letnico stavke v Tekstilni tovarni Prebold razgovor z delavci, ki so tedaj stakali. Letošnje leto pa Savinjs-ki občan posveča ustrezno pozor-nostni dogodkom v letu 1947. Zabeleženi so prispevki o poho-dih po poteh NOB, ob krajevnih praznikih pa opozarja na dogod-ke iz NOB, katerim so posvečena praznovanja, pa tudi delu borčev-skih organizacij namenja glasilo dobršen del svojega prostora.

Ob analizi tovarniških glasil je bilo ugotovljeno, da večina tovar-niških glasil (Črna mačka, Lastov-ka) hodi z roko v roki s šolskimi glasili. Tako v okviru Garanta in Lastovke izhaja Glas mladih, v okviru Črne mačke pa Veseli ve-ter. Druga glasila so poleg tega, da so glasila določene delovne organizacije, tudi glasila okolja, v katerem ta OZD dela (Keramik, glasilo KIL Liboje, ki je npr. v zad-nji številki objavil poročilo o delu KS Liboje). Zelo malo pa ta glasi-la pišejo o delavskem gibanju in NOB, izjema je Hmeljar, ki je lani pisal o organiziranosti kmetijstva v prvih povojnih letih, letos pa se sprašuje, kakšna je zgodovina kmetijskih združenj v Savinjski do-li-ni, objavlja pa tudi pogovore z ne-kdanjimi aktivisti.

Na seji je bila dana vsa podpo-ra nadaljnjemu izhajanju Savinjs-kega občana, hkrati pa tudi po-hvala za trud pri zbiranju gradiva za posamezne prispevke, ki osvetljujejo našo zgodovino, sklenjeno pa je tudi bilo, da se mora večja pozornost nameniti glasilom organizacij združenega dela.

—fj

Pohod k bolnišnici Celje

Sredi maja je bil že deveti pohod k bolnišnici Celje, ki poteka od Ljubne-ga ob Savinji do pod Komna, kjer so pri partizanski bolnišnici Celje pohod-niki obudili spomin na delovanje te bolnišnice na 1290 metrih nadmorske višine in v kateri se je zdravilo preko tristo borcev. Pohoda se je udeležilo preko 500 pohodnikov, med katerimi pa je bilo žal zelo malo udeležencev iz naše občine. Poleg pionirjev osnovne šole Nade Cilenšek iz Griž so se po-hoda udeležili le še planici iz PD Zabu-kovica. Prav bi bilo, da bi tudi mladi iz Savinjske doline spoznali zgodovino delovanja te bolnišnice, predvsem Braslovčani, kako požrtvovalno je ni-hov rojak — bolničar Maršič vztrajal z ranjenimi partizani in ranjenimi angle-škimi piloti v podzemnem bunkerju in jim nudil najnujnejšo medicinsko po-moč. Umanlil se ni niti pred nemško hajko in skupaj z nepomnimi ranje-ni daroval življenje za naš lepši danes.

Prav bi bilo, da bi spoznali požrtvo-valno delo partizanskega zdravnika dr. Petra Deržaja, ki je med vojno delal v bolnišnici Novo Celje, kot tudi delo drugih partizanskih zdravnikov, sester in drugega osebja.

Slavnostni govornik ob spominski slovesnosti je bil dr. Žuntar, direktor Zdravstvenega centra Celje, kulturni program pa so pripravili mladi iz Ljub-nega.

—fj

Da ne pozabimo

80 let Partizana Braslovč

Člani gradbenega odbora za izgradnjo sokolskega doma so se po-zanimali pri lastnici zemljišča, ali bi bila pripravljena društvu prodati par-celo za postavitev doma in izgradnjo letnega telovadišča pri domu. Tere-zija Rojšek, roj. Lesjak iz Rakovelj, lastnica zemljišča, je pristala na pro-dajo in prav kmalu je prišlo do sklenitve kupoprodajne pogodbe, s katero je društvo za ceno 12.200 dinarjev kupilo zemljišče.

Na pomlad leta 1932 so se začela dela pri prestavitvi potoka Trebni-ka, ki je tekkel na prostoru med sedanjim domom in cesto proti novi šoli ter je ob cesti proti Polzeli zavil v smer proti Polčam. Prestavitve potoka je bil zahteven in drag gradbeni poseg. Potrebno je bilo izkopati novo strugo, ki je bila prestavljena na sedanjo lokacijo. Stroške prestavitve struge je sofinanciral tudi sreski cestni odbor iz Celja in v te namene dal 11.200 dinarjev. Sama dela pa so bila opravljena v veliki meri s prostovolj-nim delom članstva.

V času opravljanja del pri prestavitvi potoka je gradbeni odbor začel z obsežno akcijo zbiranja gradbenega materiala, predvsem gramoza in lesa. Gramoz je prispeval Miklavžina iz svoje gramoznice za Savinjo, pre-voze pa so brezplačno opravili člani društva. Izvedena je bila tudi akcija zbiranja prostovoljnih prispevkov v denarju. V ta namen so izdelali po-sebne diplome — v znesku 100 dinarjev — ter jih poslali širom Slovenije in tudi izven nje, bili so celo iz tujine. Odziv je bil izredno lep, saj so bili darovalci iz vseh večjih slovenskih krajev, kot so Ljubljana, Maribor, Ce-lje, Trbovlje, Murska Sobota, Laško, Ravne na Koroškem, Dravograd, Šo-štanj, Brežice, Sevnica, Kočevje, Jesenice in še cela vrsta manjših kra-jev, nekaj darovalcev je bilo iz Beograda, Zagreba, pa tudi iz Dunaja in Prage. Vseh darovalcev izven Braslovč je bilo 216, ki so prispevali nekaj čez 16.000 dinarjev. Tudi Braslovčani sami so dajali prispevke v denarju, največ pa je dala braslovška hraničnica in posojilnica, ki je z zneskom 100.000 dinarjev omogočila začetek gradnje. Pri zbiranju prostovoljnih prispevkov je največje delo opravila trgovska pomočnica pri Pauru in čla-nica Sokola Nežka Počaj, ki je vso akcijo v glavnem sama vodila. Z grad-njo doma so pričeli poleti 1932. leta po načrtih, ki so bili izdelani po navo-dilih gradbenega odbora v Tehni v Ljubljani. Dela so opravljal v glavnem domači obrtniki, ki so s tem dobili v letih hude gospodarske krize mož-nost zaslužka. Zidarska dela je opravljal podjetje Martina Kumerja iz Šo-štanja, nadzorstvo in delovodstvo pa je opravljal Anton Turk iz Spodnjih Gorč. Tesarska dela je opravil Ivan Čmak iz Šmatega, mizarska pa Franc Osterman iz Malih Braslovč in Avgust Robida iz Braslovč. Avgust Švajger iz Braslovč je opravil ključavničarska dela, kleparska Ivan Grohar z Vran-skega, kovaška Ivan Uratnik iz Rakovelj, instalacije pa je opravilo Elektro-tehnično podjetje Ludvika Jelena s Polzele. Pomožni delavci so bili do-mačini, članstvo pa je delalo prostovoljno. Dovolj delovne sile in ugodno vreme so omogočili, da je delo hitro napredovalo. Do decembra je bilo opravljenih toliko, da so imeli 4. decembra 1932 že prvo prireditve v no-vem objektu, pa čeprav dom še ni bil v celoti zgrajen. Narejena pa je bila dvorana z odrom, društvena soba in veža. Pred nadaljevanjem del — spomladi 1933., so imeli v dvorani še maskarado. Spomladi so z deli na-daljevali in jih dokončali še pred poletjem, tako da je bila slovesna otvori-tev 11. junija 1933. Dom je postal ponos braslovških Sokolov, omogočil pa jim je tudi sistematično delo na področju telesne kulture in kulture. Otvoritev se je udeležil tudi ban dr. Drago Marušič in cela vrsta sreskih funkcionarjev. Razumljivo je, da so bili ta dan skoraj vsi Braslovčani in okolišani zbrani pri domu. Kot zanimivost naj navedemo, da je bila na ba-lkonu nad glavnim vhodom narisana slika, ki jo je izdelal Žorž iz Parizelj. Slika je bila po drugi svetovni vojni zametana z ometom, tako da sedaj ni več vidna.

— se nadaljuje —

-fk

Bolnišnice v Savinjski dolini?

Zadnja številka Savinjskega občana je zastavila vprašanje, če so bile bolnišnice tudi v Savinjski dolini, opisan pa je bil za-četek prve znane bolnišnice v nekdanji Lutrovi kapeli — Zottlovi hiši. Vendar to ni bil prvi znani bolniški objekt pri nas. Prva zna-na bolnišnica v Savinjski je bila v vojaškem taborišču II. ital-ske legije v Ločici pri Polzeli, tabor seže v čas med 161 in 180 le-tom.

Znano je, da so se v Savinjski dolini že v prvem stoletju po-javila rimska stanovanjska poslopja s pripadajočimi gospodar-skimi zgradbami — vilami rusticami. Sumimo, da so bila takšna poslopja na Vranskem, v Žalcu, Grajski vasi, kjer je odkrit rimski kanal, ki je vodil proti Bolski.

To področje je bilo treba varovati pred napadi germanskih Markomanov in Kvadov. Da bi to področje obvarovali in prepre-čili udor proti Rimu, je rimski cesar Mark Avrelij (161—180) ustanovil II. ital-sko legijo, ki je imela svoje bivališče v vojaškem taboru na Ločici pri Polzeli, ter večje in manjše oddelke v Celeji. Vrečar v knjigi Savinjska dolina domneva, da je ta legija varovala prehod preko Savinje. Pri izkopavanju so bile odkrite štiri pra-vokotne stavbe, ki jih je obdajal obrambni zid s stolpi.

Raziskave so odkrile, da je bila v eni od stavb vojaška bol-nišnica (veletudinarij), ki predstavlja edini tovrstni objekt znotraj meja Jugoslavije in enega največjih od dosedaj poznanih v rim-skem imperiju. Ta stavba je bila 123 metrov dolga in 68 metrov široka, v njej pa sta bila dve vrsti bolniških sob, kopalnica, in kot nakazuje rekonstrukcija, tudi največji prostor pri vhodu, za sprejem ali operacijo bolnih legionarjev. In to je dosedaj prva znana bolnišnica v Savinjski dolini.

F. Ježovnik

Viri: Slavko Ciglenečki — nekaj drobcev o stanovanjski kulturi in vojaškem zdravstvu celjskega zaledja v rimskem obdobju (Monitor II/87) — Rajko Vrečar — Savinjska dolina (1930 — sa-mozaložba)

Sklenili smo kolo bratstva in enotnosti

Danes simboličen vlak bratstva in enotnosti izhaja iz mračnega leta vojne, leta enainštirideset. Takrat so namreč nacisti načrtno začeli izseljevati Slovence. Vzeti najnujnejše, zapustiti dom... Ljudi so strpali v vlak, ki jih bo odpeljal v neznano. Tako so go-spodovalni tuji hoteli uničiti slo-venski rod. Zbrisati domove naših in vanje vseliti Nemce, odvzeti Slovincem zgodovino, tradicijo, kulturo, šole... In tako se je na tisoče mož, žena in otrok znaš-lo v Srbijo in drugih republikah naše domovine. Z nečim pa sovražnik ni računal: da bo srbsko ljudstvo odprlo srce tem ljudem, da bodo pripravili deliti z njimi vse bor-ne dobrine, ki jim jih je nudilo bedno življenje — življenje v vojni. Delili so si prav vse...

Poznam zgodbo fanta, ki se je devetnajstleten v izgnanstvu znaš-sal sam; sam je taval po cesti, ko ga je ugledal mož. Začutil je fan-tovo stisko in nemoč... Rekel je: »Imam tri sinove, četrti mi boš.« — Z novimi brati je delil so-bo, hrano in ljubezen njihovih staršev.

Dva sta padla, eden pa je umrl kasneje... Zdaj prihaja z vlakom

bratstva družina pobratima, oče tistih treh sinov...

Tako se je krepilo bratstvo in enotnost v tistih časih, v tistih težkih dnehi in z vlakom se krep-i še danes. Vezi, ki so se takrat sple-tle, so silne in nič jih ne more pretrgati. Torej se tudi vlak brat-stva in enotnosti ne bo ustavil. Prenasal bo te vezi iz roda v rod in postal bo legenda. Preživeli iz tistih časov je vedno manj, osta-jajo pa njihovi otroci...

Povezujemo pa se tudi drugi mladi med seboj. Mnoge sloven-ske šole so navezale tesne stike s šolami v Srbiji, na Hrvaškem in tako dokazale, da se tudi na tak način krepki bratstvo in enotnost. Želimo, da bi bil ta stik čvrst ka-kor stisk rok pri kolu, pošten, ka-kor so bili naši dobrotniki med vojno, in vznosen ter lahkoten kot korak v svobodo.

Mislim, da bi moral po vsem svetu voziti takšen vlak, ki bi po-vezoval med sabo ljudstva in bi jim željo po nadvladi ali vojni za-brisala gesla: BODIMO SI BRA-TJE! BODIMO ENOTNI! ŽIVIMO V MIRU!

Mojca Puncer, OŠ Prebold

Vlado Gorišek:

»Socialo zganjamo tam, kjer je ni treba!«

Kam je prišlo in kam gre naše kmetijstvo?

Nekje sem prebrala misel: »Če so bogati kmetje, potem je bogata tudi država.« Če ta misel drži, potem je naša družba v tem trenutku siromašna. Siromašna zato, ker dnevi našim kmetijcem še nikdar niso bili tako črni, kot so črni danes. Ni naključje, da smo se o razmerah v kmetijstvu pogovarjali s predsednikom kolektivnega poslovnega organa sozda Hmezd Vladom Goriškom.

— »Vsakdanja praksa opozarja na dejstvo, da smo v kmetijstvu prišli do tiste meje, ko bo treba nekaj ukreniti in zgrabit bika za roge, kot pravi ljudski rek. Kako vi kot vodja sozda Hmezd, ki v občini drži roko nad kmetijstvom, ocenjujete sedanje razmere v občini in tudi širše?«

V. Gorišek: »Menim, da je kmetijstvo v tem trenutku v takšnem stanju, kot ni bilo še nikoli. Nikdar razmere niso bile tako slabe. Predvsem se ne rešijo ali pa se prepočasno rešujejo nekatera sistemska vprašanja. Mi smo stalno opozarjali na te probleme naš republiški komite za kmetijstvo, združeno zvezo, pred dnevi smo med njegovim obiskom po dolini opozarjali na težave predsednika zveznega komiteja za kmetijstvo Sava Vujkova. Toda, sam imam občutek, da se ljudje na teh položajih sploh ne zavedajo resničnosti položaja in problemov, ki pestijo naše kmetijce.«

Poglejte, pestijo nas cenovne razlike. Vedno več kmetijskih proizvodov dajemo za tisto, kar kupimo. Obstajajo npr. izračuni, koliko litrov mleka je bilo treba za en traktor odšteti pred petimi leti, koliko jih je treba danes. Ti trendi so strahotni in za kmetijce sila neugodni. In enako velja za ves repromaterial.

Drugo — tepejo nas devizne disparitete. Hmezd je eden od visoko aktivnih izvoznikov, smo ena tistih organizacij v Jugoslaviji, ki ustvari zelo velik neto devizni učinek po zaposlenem. Kaj pa imamo od tega? Zaradi deviznih neskladij in pozno izplačanih stimulacij izgubljamo po petsto starih milijard dinarjev, ki bi jih morali dobiti v našo akumulacijo. To pa je denar, s katerim bi lahko, če bi ga imeli seveda, z levo roko razrešili določene probleme.

Tretje so zaostreni ukrepi, zlasti obrestna mera. Le-ta nam povzroča pravo katastrofo. Pesti nas pri investiranju v družbenem in privatnem sektorju. In zdaj še za denar, ki ga vlagamo v našo hranilno kreditno službo, veljajo enaki pogoji kot v drugih bankah.

Zelo slaba je tudi akumulativnost. Ne samo v kmetijskih delovnih organizacijah, temveč tudi v tistih, ki so povezane s kmetijstvom — pri nas so to npr. Strojna, Minerva in pa predelovalna industrija. Rad bi povedal še tole: kmetijcem večkrat očitajo, da »jamramo«, »da smo preveč črnogledi, toda problemi so resnično veliki.«

»V čem vi vidite največjo zmožnost našega kmetijstva, kje smo ga v dosedanjem razvoju polomili in s tem zavozili na stranski tir?«

V. Gorišek: »Problem je v našem — kmetijstvo ni panoga, za katero bi veljale ekonomske zakonitosti in naše delo ni ovrednoteno, kot bi bilo treba. Kmetijci nočemo nobenih privilegijev, toda enkrat naj nas že izločijo iz socialnega področja. Mi moramo proizvodov pod družbeno kontrolo: to so mleko, meso, izdelki. Kaj pa ima pod kontrolo Crvena zastava? Zato smo od predsednika zveznega komiteja tudi zahtevali sprostitev cen. Toda kaj, ko škarije in platno drži v rokah zvezni izvršni svet. Ti ljudje pa se bojijo problemov, morda tudi nemirov, če bi prišlo do sprostitev naših cen. Toda kmetijstvo ni socialna ustanova. Te so drugje!«

Zahteva po sprostitvi cen oziroma zahteva po uveljavljanju tržnih zakonitosti v kmetijstvu je predvsem zahteva slovenskih kmetijcev. Tudi zato se najbrž stvari tako vlečejo. Drugo pa — vi se

zavzemate za tržne zakonitosti, ob tem pa bo le nujno razmišljati tudi o subvencijah, kajti za družbeni standard ljudi vemo, kakšen je.«

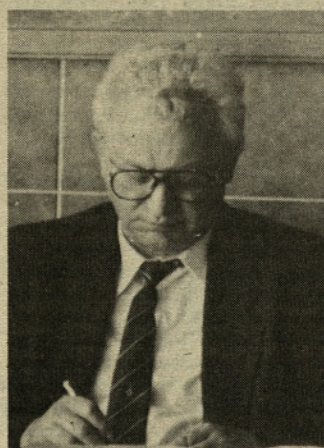
V. Gorišek: »Govoril sem o uveljavljanju tržnih zakonitosti, vemo pa, da kmetijstvo je specifično in gotovo družbi ne sme biti vseeno, kako bodo ljudje živeli. Strinjam se, da ima država v rokah nekatere niti, toda intervencije naj bi se zreducirale na nivo republike, nekatere na nivo občine. Poleg tega — imamo občine, ki imajo močno kmetijstvo, pa so preveč prepuščene same sebi. Predvsem pa močno nasprotujem tistim tendencam, ki kažejo, da bi se okrepile zvezne intervencije.«

Problem je tudi v tem, ker slovensko kmetijstvo temelji na živinoreji. Vsa gradiva, ki govorijo o razvoju kmetijstva, pa so zelo poljedelsko usmerjena, torej primerna npr. za Vojvodino, Slavonijo. Kar pogledate — v drugih republikah so uničili mlečne črede, živinorejo, ker so ogromno akumulacije vlekli na račun poljedelstva, zlasti na račun kornice in žit.«

»— Pred nekaj dnevi je o kmetijstvu, stanju in možnih razpravljalo predsedstvo CK ZKS, konec meseca bo o tej veji gospodarstva govorila v centralnem komiteju, javna razprava o kmetijstvu bo trajala do jeseni. Torej se nekaj vendarle premika?«

V. Gorišek: »V kmetijstvu so bili narejeni pomembni koraki, bila so obdobja, ki so bila kar ugodna za kmetijce. Res pa je, da je kmetijstvo stalno životarilo in nikoli ne omagalo zaradi trdovratnosti ljudi, ki delajo v kmetijstvu; ljudi v zasebnem in družbenem sektorju.«

Te razprave, ki so, oziroma še bodo, mi seveda pozdravljamo.

Vlado Gorišek

Še zlasti, ker od trinajstega partijskega kongresa ni bilo nič narejenega. Upamo, da bodo te razprave prelomnica, upamo, da bodo naše pripombe, zlasti tisto na poljedelsko usmeritev kmetijstva v Jugoslaviji, upoštevali. Hudiča, nekaj se mora spremeniti! V kmetijstvu izgubljamo strahotne prednosti. Uvažamo hrano, kar je po moje sramota. Imamo možnosti, da bi lahko prehranili, to si upam trditi, štirikrat več ljudi kot je nas Jugoslovancev. Ogromno bi lahko izvozili, če bi razvili kmetijstvo in mu dali drugačen status. Poglejte, mi z izvozom kmetijskih pridelkov dobimo čiste devize, zanje uvozimo morda le tretjino. So pa panoge, ki izvozijo za sto milijonov dolarjev, uvozijo pa za sto dvajset milijonov dolarjev blaga. To gotovo ne vodi k deviznemu varčevanju, mar ne? Zato res pričakujemo, da se bo po teh razpravah nekaj spremenilo, da se bo začelo nekaj premikati.«

»— Pozitivni premiki bi bili najbrž nujni tudi za to, da bi vsaj ohranili tisto, kar smo dosegli; kmetijci ste razvijali proizvodnjo za tržišče, povečali pridelavo, usmerjali kmetije, vzcvetelo je združništvo, za silo ste uredili varovanje kmetov, a vendar...«

V. Gorišek: »Ja, res ne bi bilo prav, če bi na vse to pozabili.

Škoda bi bilo uničiti in izničiti vse dosedanje delo. Tega se bojimo. Veste, imamo mlečno čredo, ki šteje 1200 visoko kvalitetnih krav mlekaric s poprečno molznostjo preko 6000 litrov mleka, v reinem središču imamo 600 visoko kvalitetnih pasem. In zdaj stojimo pred dilemo, kaj storiti. Pred tem smo, da čredo pokoljemo.«

»Torej tako daleč smo tudi že v naši dolini?«

V. Gorišek: »Ja, tako daleč. Kmetijstvo Žalec, ki ima to čredo, je vanjo vložilo trideset let dela, ogromno so naši strokovnjaki naredili na področju genetike. Samo čustveni razlogi so še tisti, ki nas zadržujejo pred pokolom. Trenutno imamo težave še v hmeljarstvu — prejšnja leta smo negativne razlike pokrivali s pomočjo te panoge, zdaj pa tudi tam ni akumulacije in pokrivanje ne bo več možno. S podobnimi problemi pa se srečujejo tudi vsi zasebni proizvajalci. Družbeno organizirana proizvodnja, bodisi v zasebnem ali pa v družbenem sektorju, bi morala imeti svoj položaj. Kajti, če je kmetija usmerjena, je vezana na enega ali dva proizvoda, to delo mora biti primerno plačano, vedeti pa je tudi treba, da v kmetijstvu ne moremo čez noč preskočiti od enega proizvoda k drugemu.«

»— Bi lahko konkretno opredelili načrte, kolikor je to v tem trenutku sploh mogoče, o nadaljnjem razvoju živinoreje, mlečne proizvodnje in proizvodnje hmelja v Savinjski dolini?«

V. Gorišek: »V dolini smo veliko, pravzaprav ogromno vložili v razvoj živinoreje, razvijali smo mini farme, kmetije so usmerjene. Tako bomo delali tudi naprej, radi bi gradili in urejevali nove kmetije. Upamo tudi, da bomo probleme glede obrestnih mer v naši hranilno-kreditni službi uredili in da za ta denar ne bodo veljali splošni bančni predpisi. Če bo to uspelo, potem še računamo na določene naložbe. Vlagati pa moramo, sicer ne bo mleka, ne bo mesa, ne bo hrane. V družbenem sektorju sedaj rešujemo živinorejo s tem, da se pogovarjamo z bančnimi hišami, spet se bomo do-

govarjali z ljudmi iz republiških organov.

Glede hmelja pa — trenutno tudi tu razmere niso rožnate, vendar bomo to proizvodnjo razvijali naprej. Predvsem želimo več goldinga, ki prednjači po kvaliteti in je tudi najbolj iskan na tržišču. Vendar pa zahtevamo, da se zanj uredijo tudi cenovni odnosi, ker daje golding manjši pridelek, stroški pa niso nič manjši.«

»— Torej se s cenovnimi neskladji srečujete tudi v hmeljarstvu?«

V. Gorišek: »Tudi. Poleg tega pa so še drugi problemi. Npr. mi določene količine proizvajamo tudi za naše domače pivovarne, ki pa pogosto špekulirajo. Hotele so uvoziti ekstrakt hmelja za pivo. Kot da nimamo domače proizvodnje hmelja.«

»Kaj pa sicer menite o cenovnih neskladjih v kmetijstvu?«

V. Gorišek: »Veste, mi velikokrat govorimo o reproverigah. V resnici jih ni. Ni jih, ker država določi odkupno ceno mleka in določi njegovo prodajno ceno. Mi se s tem ne strinjamo. Zato želimo, da bi se prosto oblikovali odkupna in prodajna cena. Tako bi se hitro ustvarili drugačni, pravičnejši odnosi. Seveda pa je treba vedeti nekaj — če gremo na proste cene, bodo kupci iskali boljše kvaliteto, količino, mislim, da bi vladal večji red, kar bi bilo dobro za samo proizvodnjo, predelavo in za celotno kmetijstvo.

Zdi se mi, kot sem že prej povedal, da preveč zganjamo socialno politiko tam, kjer je ne bi bilo treba. Zakaj je treba regresirati tiste, ki imajo visoke dohodke? Socialna politika bi morala biti prisotna pri ljudeh z nizkimi plačami. Mi pa vse zmečemo v en koš.«

»Zaključiva torej lahko z mislijo, ki jo je ob nedavnem obisku povedal savinjski kmet našemu predsedniku zveznega komiteja za kmetijstvo, mar ne?«

V. Gorišek: »Ja, rekel mu je: »Vi dobro delajte, delajte tako, kot je treba za naše kmetijstvo. Za nas kmete ste brez skrbi, mi bomo že dobro in pridno delali.« Irena Jelen-Baša

Sava Vujkov v Hmezadu

Perečim problemom kmetijstva je bil namenjen nedavni razgovor s predsednikom zveznega komiteja za kmetijstvo Savom Vujkom. Z večino pripomb se je strinjal, opozoril pa je tudi na nujnost boljšega organiziranja kmetijstva in prilagajanja zaostrenim pogojem gospodarjenja. V tem času se je nabralo preveč problemov v gospodarstvu in vseh hkrati ni mogoče hitreje reševati je med drugim tudi poudaril Sava Vujkov. Po ogledu vzrejnega centra Žovnek in usmerjene kmetije Rojnik v Grušovljah je kmetijcem izrekel priznanje za njihove dosežke.

Šranganje v Andražu

V Založah pri Polzeli so imeli pred dnevi »šranganje«. Fantje te vasi so postavili »šrango« nevesti Romani Beloglavec in ženinu Cirilu Sitarju, doma iz Andraža. Fantje so zadevo dobro izpeljali, za deklo so dobili 13,5 starih milijonov, potem pa so se izkazali še enkrat, saj so del odkupnine namenili za lepo darilo mladoporočencema. Na sliki: Preden sta odšla na matični urad v Žalec, sta morala ženini in nevesta prežagati tudi poleno, ki ga vidimo na posnetku.

T. TAVČAR

40 let
KOVINARSKÉ
DEJAVNOSTI
1947—1987

MINI ALFA
NOVO
Kotliček s kuriščem
za družino in večjo
družbo znan kot
hmeljarski lonec
PRVIČ NA
ŽALSKI NOČI

TOZD Maloprodaja

Po starih cenah na zalogi
cisterne:

	STARA CENA:	NOVA CENA:
— CV 1000 l s kardanom	847.188	1.570.115
— CV 2200 l s kardanom	1.208.742	1.939.027
— CV 2700 l s kardanom	1.190.634	2.115.782

UGODNO:

	CENA:
Kosilnice — električne sever EK—48A	163.625
Kosilnice — električne sever EK—38	179.511
Kosilnice — motorne panonija K—500	171.596
Kosilnice — motorne Muta M—45 z vrečo	199.005
Traktor Tomo Vinkovič TV 420	2.328.816
Sadilec krompirja SK—2	320.789
Transporter TH—12	595.000
Trosilec umetnega gnoja TG—402	251.535
Silokombajn SK—80	1.059.000
Nakladalno rezalna priklopa NRP 16/6	1.999.900
Tračni obračalnik UTO 2250	369.000
Trosilec TG 4 V	1.670.400

VAŠ NAKUP OD
VIJAKA DO TRAKTORJA

OŠ Peter Šprajc-Jur

Najaktivnejša skupina je nonet

Uradno se imenujejo komorna skupina, vendar jih v šoli in zunaj nje bolj poznajo pod imenom nonet. Večino sestavljajo dekleta, fantovsko čast pa rešuje Matjaž Krivec, na kitari pa jih spremlja Monika Krajnc. Največ članov noneta je šolarjev iz sedmih razredov. Skupina večinoma nastopa na šolskih in občinskih prireditvah, so pa tudi stalni gostje koncerta ob dnevu invalidov, ob dnevu upokojencev in nastopov ob dnevu žena, kamor jih povabijo razne delovne organizacije. Nastopali pa so že tudi na srečanju tamburašev. Sodelujejo pa seveda tudi na vsaki šolski proslavi. Nonet je najbolj iskana skupina glede prireditev izven okvira šole. Prejeli pa so tudi priznanje kot najbolj delovna in aktivna skupina na šoli. Njihov repertoar pesmi je

zelo širok, navadno pa se hočeš nočeš prilagajajo namenu prireditve in tako se jim večkrat zgodi, da šele dan pred prireditvijo dobijo besedilo pesmi, ki se ga morajo naučiti in ga naslednji dan tudi zapeti, in potem zadeva ni več tako enostavna, kot se zdi na prvi pogled. Prej jim je pri delu pomagala in jih vodila tovarišica Zdenka Markovič, sedaj pa je njeno delo prevzela tovarišica Darinka Koritnik, o prireditvah in nastopih pa jih obvešča Margit Juteršek. V času, ko smo jih obiskali, so pripravljali program za proslavo dneva mladosti in zaključek šolskega leta.

Izvedeli pa smo tudi, da so v skupini dobri učenci, katerim se tudi v redovalnici ne pozna, da zaradi dela v skupini večkrat odidejo od pouka, sami pa pravijo,

da se razen s petjem ukvarjajo še z drugimi aktivnostmi na šoli, tako da so zares vsestranski. Vsi tudi obiskujejo glasbeno šolo in igrajo po en instrument, zato ni čudno, da so pričeli razmišljati, da bi vzporedno s petjem delovali tudi kot instrumentalna skupina. Vendar to zaenkrat ostaja le kot zamisel.

Pravijo, da je edini problem pogostost nastopov. Prišlo je celo tako daleč, da bi morali peti na prireditvi, ko bodo sami sprejeti v mladince. To, da bi sami sebi zapeli, pa se jim ni zdelo prav in organizator proslave bo moral poskati drugačno rešitev. To bo njihov dan in poslušali bodo pesem, namenjeno njim, tako kot so jo tolikokrat poslušali drugi, ko jim je pel nonet žalske osnovne šole.

Branko Kobal

Na posnetku v prvi vrsti Jerneja Hrovat, Tjaša Jakop, Vesna Haložan, Saša Golob, Matjaž Krivec, v drugi vrsti pa Suzana Ograjenšek, Andreja Pilihi, Lucija Stojin, Sonja Dajčar in Milena Urlep

Dolfe Naraks:

Ljubiteljev kolesarjenja vse več

Mineva tri leta, odkar so pri TVD Partizan v Žalcu ustanovili kolesarsko sekcijo, ki danes šteje 450 članov. Članstvo v sekciji se ne omejuje le na meje občine, temveč je okrog 150 članov tudi iz krajev zunaj njenih meja, predvsem iz Titovega Velenja. Sekcija je predvsem rekreativnega značaja, pripravljajo pa tudi mladinsko tekmovalno ekipo. Odpravili smo se na pogovor k Dolfu Naraksu, predsedniku kolesarske sekcije, in se z njim pomenili o delu, članstvu, tekmovalnih in načrtih sekcije.

Dolfe Naraks: »V naši sekciji vsako leto sprejemamo program dela, ki ga delno objavimo tudi v koledarju kolesarskih prireditev. Glede programa za letošnje leto bi posebej omenil četrty kriterij mesta Žalca, ki bo tako kot prejšnja leta potekal v sklopu prireditve žalske noči, nastopili bodo tekmovalci iz vse Slovenije, tudi reprezentantje. Prišli pa bodo tu-

di tekmovalci iz drugih republik. Organizirali bomo tudi Savinjski maraton, ki se ga vsako leto udeležijo veliko število kolesarjev. Lani smo bili celo na tretjem mestu glede števila udeležencev na maratoni v Sloveniji. Pripravljamo pa tudi klubsko cestno prvenstvo in gorsko prvenstvo za člane ter prireditev ob počastitvi 100-letnice kolesarstva na Slovenskem. Kot soorganizatorji pa bomo poskrbeli tudi za izvedbo triatlona — plavanje, kolesarjenje in tek, ki se ga bodo udeležili najbolj znani tekmovalci iz te panoge.

Kako pa je s finančnimi zadevami?

Imamo več virov finančnih sredstev. Nekaj jih pridobimo iz članarine, od srečelovov in od TKS, ki je do sedaj namenjala le malo sredstev naši dejavnosti. Več so nam pomagale delovne organizacije kot so SIP, SOZD Hmežad-Mlekarna, Tovarna nogavic Polzela, Garant, Pivovarna Laško in NAMA.

Ste pri svojem delu naleteli tudi na prepreke?

Posebnih problemov nimamo, ker je bil ta klub ustanovljen zaradi zanimanja in navdušenja ljudi in kot takšen tudi deluje. Člane družijo ljubezen do kolesarjenja, zdravega gibanja in dobrega počutja. Vrata našega kluba pa so odprta vsem, ki so takšnih misli in želja, da preizkusijo, kako izgleda kolesarjenje v prijetni družbi, in si ogledajo lepote naše doline. Poleg tega pa imajo člani našega kluba tudi posebne ugodnosti pri nakupu koles in kolesarske opreme, podobno kot smučarji pri nakupu smučarske. Sicer pa zadnje čase opažamo, da se vse več občanov odloča za kolesarjenje. Delno je k temu pripomogla tudi ekonomska situacija, po drugi strani pa tudi želja spremeniti način življenja: več zdravja, več gibanja in elana.

Velja poskusiti.

Branko Kobal

Savinjski maraton se uvršča med najbolj množične v Sloveniji

Med mladimi novinarji na Polzeli

Delo mladih novinarjev na osnovni šoli Polzela je pestro in zanimivo, in če sodimo po prvem vtisu, ob pogledu na skrbno urejeno oglasno desko v pritličju OŠ Polzela, tudi dobro organizirano in strokovno vodeno.

Da je to res, smo se prepričali v pogovoru z Valerijo Pukl, mentorico novinarsko-literarnega krožka na osnovni šoli.

Koliko časa je že ta krožek na šoli in kakšni so bili začetni koraki?

Najprej je bil na šoli le literarni krožek. To je bilo pred 10 leti. Potem pa smo se leta 80 v okviru literarnega krožka pričeli ukvarjati tudi z novinarstvom, ki je počasi začelo prevladovati nad literarnim delom in tako se je tudi krožek preimenoval v novinarsko-literarnega. Leta 1982 smo k sodelovanju povabili tovarišico Nadjo Kumer, ki nas je obiskala in nam pomagala pri naših prvih novinarskih korakih. Poglobljeno novinarsko delo pa se je pričelo pred tremi leti, ko je prišla k nam Mance Košir, ki nas je usmerjala pri delu v krožku.

Kakšen pa je način dela krožka?

V prvo vrsto sodi vsekakor dopisništvo. Sodelujemo z Novim tednikom, Pionirskim listom, z revijo Otrok in družina, s Savinjskim občanom in v zadnjem času tudi s Kmečkim glasom ter Nedeljskim dnevnikom. V uredniškem odboru se vsako leto dogovorimo o vsebinski zasnovi glasila, to pa

tako, da dajo ideje izključno učenci, upoštevamo pa tudi razpise v Pionirju in Pionirskem listu. Tako se vsako leto odločimo za eno do dve številki glasila, ki zahtevajo izključno raziskovalno delo mladih novinarjev. Ta glasila zajemajo dogajanja v šoli, v kraju in okolici. Ta glasila so večinoma novinarsko usmerjena in zato običajno dodajamo tudi literarno prilogo.

Običajno izdamo letno štiri številke, letos pa bomo v počastitev desete obletnice krožka izdali tudi jubilejni zbornik z naslovom Stopinje desetletja, v katerem bomo objavili najuspešnejša literarna in novinarska dela našega krožka v preteklih desetih letih.

Kjer je delo, so tudi uspehi in nagrade —

Res je. V jugoslovanskem merilu podeljuje nagrade za delo na novinarsko-literarnem področju revija Politika za djecu v Beogradu, ki vsako leto razpiše natečaj. Od Politike za djecu smo doslej prejeli že več priznanj in denarnih nagrad, leta 1985 smo dobili srebrno plaketo, lani pa zlato za delo in nagradni 7-dnevni izlet v Grčijo. Za dopisniško delo prejmemo vsako leto tudi osebno priznanje Otroškega vrtljaka in Pionirskega lista, za tematska glasila pa smo prejeli tudi republiške nagrade za delo. Letošnje leto je tudi izšla knjiga Mance Košir Mladi novinar, v katerem je tudi dvoje del našega krožka, kot primer, kako se sestavljajo in oblikujejo članki.

Branko Kobal

Andrej Kampuš

Šahist in glasbenik

Andrej Kampuš

V začetku maja je bilo v Murski Soboti republiško pionirsko prvenstvo v šahu. Med tamkajšnjimi šahisti je bil tudi učenec sedmega razreda žalske osnovne šole Andrej Kampuš.

Andrej se je tokrat uvrstil na šesto do enajsto mesto. Sicer pa je, kot je sam povedal, bil že na kar lepem številu tekmovalcev. Je tudi član Šahovskega kluba Žalec, ki igra v prvi slovenski šahovski ligi, tam pa imajo mladi na voljo dve šahovnici.

Poleg šaha ima ta mladenič rad tudi glasbo. Andrej Kampuš je namreč član Pihalnega orkestra žalske glasbene šole.

I. J. Baša

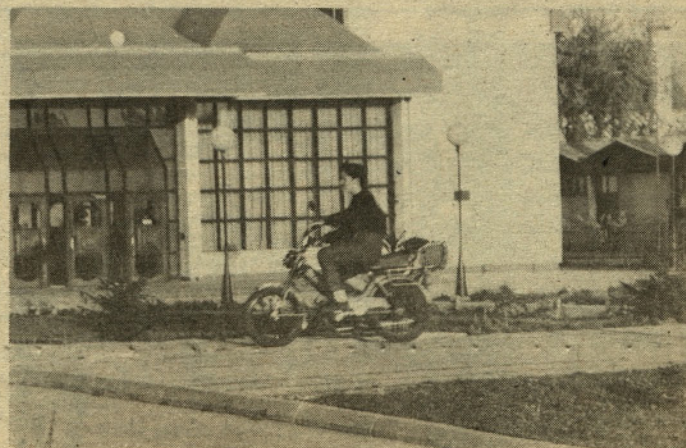
Vandalizem v cestnem prometu

Po podatkih Postaje milice iz Žalca je v prejšnjem mesecu močno naraslo število prometnih nezgod, tako da lahko ocenjujemo stanje prometne varnosti kot nezadovoljivo. Skoraj v vseh nezgodah pa kot povzročitelji ali udeleženci nastopajo vozniki koles z motorjem, katerih je iz dneva v dan več, večina pa jih je tudi brez ustreznega znanja in sposobnosti. Miličniki so samo v dveh dneh, t. j. 23. in 25. 4. 1987, ugotovili 46 primerov voženj teh udeležencev brez potrdil o znanju cestno-prometnih predpisov oz. voznških dovoljenj, kar 58 voznikov pa je bilo mandatno kaznovanih zaradi drugih prekrškov (tehnične oporečnosti vozil in oz. zaradi drugega ter zaradi nepravilnosti pri vožnji po javnih površinah). Na teh vozilih je veliko otrok in mlajših oseb, ki so do teh koles z motorjem prišli s pomočjo staršev. Le-ti se premalo zavedajo, v kakšno nevarnost pošljajo otroke, ko se ti pojavljajo na cestah brez ustreznega znanja o pravilih vožnje, pa tudi brez ustrezne prometne kulture.

Kršitev prometnih predpisov pa ne prizadene le samih udeležencev v

cestnem prometu. O tem jasno govorijo podatki KS Žalec, kjer namenajo precejšnja sredstva za urejanje zelenice in drugih javnih površin. Letos bodo v ta namen porabili več kot 10 milijonov novih din. Komisija za varnost v cestnem prometu je ugotovila, da je poškodovanih okrog 30 prometnih znakov, ki so jih poškodovali nepridipravi in tako povzročili štiri milijone din škode. Še bi lahko naštevali probleme, a naj ob vsem tem le poudarimo, da bi potrebna sredstva za popravilo škode lahko vložili v izgradnjo vrtca in drugih prepotrebni objektov. Zato pozivamo krajanje k večjemu samozaščitnemu obnašanju, da bi tako preprečili nepotrebno škodo. S pasivnim odnosom do kršiteljev v cestnem prometu si namreč žagamo vejo, na kateri sedimo. Posledice pa slej ko prej občutimo na lastni koži, ali pa se jih zavemo šele takrat, ko jo zaradi vandalskega obnašanja na cestah skupi kdo od naših najbližjih. **Starši, s tem ko ste danes pomagali preprečiti prometni prekršek, ste morda jutri rešili življenje svojemu otroku!**

Branko Kobal

Spet prihaja vlak

»Brez bratstva in enotnosti ne moremo živeti«

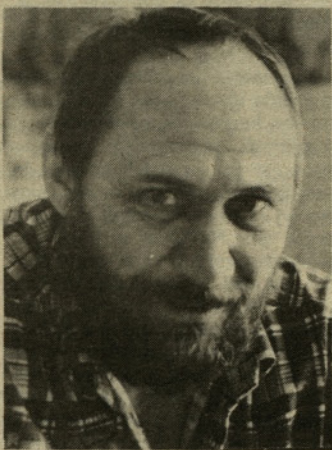
VINKO IN LIDIJA UŠEN IZ GRUŠOVELJ NISTA DOŽIVLJALA IZGNANSTVA, Vendar sta z ljudmi iz Srbije stala trdno vez.

Ko je po naši rodni grudi divjala vojna vihra, Vinko Ušen iz Zgornjih Grušovelj še ni ugledal luč sveta. Niti žena Lidija. Rojenice so jima usodo položile v zibel potem, ko je že utihnil ropot okupatorskih škornjev, potem, ko so svoje smrtonosne pesmi odregljale nemške, pa ustaške in četniške, a tudi parti-zanske strojnice.

Čprav sta otroka povojnih dni, sta stala trdne vezi prijateljstva z ljudmi, ki so sami trpeli, pa kljub vsemu ponudili roko v času najtežje preizkušnje.

Čez nekaj dni bodo pri Ušenovih v Zgornjih Grušovljah spet zažvenketale čaše, kramljanje se bo razvleklo pozno v noč. Z letošnjim vlakom bratstva in enotnosti se bosta pripeljala tudi njuna gosta: Jovan in Leposlava Pavlovič iz Belih vod v Srbiji.

Z Vinkom in Lidijo sem se srečala na njuni domačiji. Nad skodelicami krepke dišeče kave sta obujala spomine: »Veliko smo o takratnemu življenju izvedeli od staršev, strica in tet, ki so bili izseljeni,« je začel Vinko. In nadaljeval: »Stric in tete so bili izseljeni trinajstega junija 41 s prvim transportom, starši pa dvanajstega septembra. Tistega dne, ko so jih strpali na vlak, je mati praznovala svoj rojstni dan. Starši so zavetje našli v Sremski Mitrovici, stric in tete v Belih vodah. Sprejeli so jih enkratno,« se je iz pripovedi očeta in matere spominjal Vinko. »Dobili so nekaj zemlje in se pretolkli do sredine maja 45,

Vinko Ušen

ko so se vrnili na svoje domačije,« je razlagal sogovornik.

Trnova pot izseljencev je bila končana, toda ostajale so trdne vezi, stikane daleč proč od domačije in rodne slovenske grude. Te vezi so zdaj prerasle s staršev na otroke. Z otrok verjetno na vnuke. »Ne da se pozabiti tistega, kar so ti ljudje nudili mojim staršem v Srbiji,« je menil Vinko. »To je treba negovati,« je še dodal. In nato: »Ne le zato, da povrnemo tisto, kar so dobili starši, stric in tete — negovati je treba te vezi tudi zato, ker Jugoslavija brez bratstva in enotnosti ne more živeti.«

NEKDAJ UČITELJ — DANES KMET

Tako sta pripovedovala Ušenova. Človeka, ki sama nista doži-

vijala trpkega izgnanstva, pa kljub temu negujeta stikano vez.

Pa tudi sicer sta zanimiva človeka in moram reči, da sta bila prijetna sogovornika. Zanimiva tudi zato, ker živita malce svoje življenje.

Lidija, sicer Mariborčanka po rodu, je vzgojiteljica v šempetrskem vrtcu, Vinko si je izbral učiteljevanje. Tako je bilo pred leti.

Danes ga bolj kot učiteljevanje zanimajo govedoreja, cenovna neskladja, obrestne mere ter drugi smisli in nesmisli v našem kmetijstvu. Vinko je namreč pred slabimi tremi leti za seboj zaprl šolske duri, nič več ni prisluhnil bitju šolskega zvonca. Svoje življenje je posvetil domačiji, osmim ha zemlje, govedoreji in prašičereji.

»Veste, dolgo sem se odločal, pa mi ni žal,« je zatrjeval. Ni mu žal kljub temu, da so časi za naše kmetijstvo vse prej kot rožnati.

»Že od vsega začetka je bilo po moje marsikaj zgrešeno,« je razmišljal sogovornik, sicer tudi član občinskega partijskega komiteja.

Zavihanih rokavov je sedel za mizo, zvil cigareto in razmišljal naprej: »Morda bi kmetje morali imeti več zemlje, pa se tega vsi bojijo. Bojijo se, da bi kmet bil slučajno preveč bogat. Pa ni treba, da smo bogati in tudi najbrž nikdar ne bomo. Lepo pa bi bilo, če bi od svojega celodnevne dela lahko spodobno živeli. Tako pa smo zdaj in najbrž še bomo kmetje socialna ustanova,« je pri bil Vinko.

Irena Jelen-Baša

Stanko Fajdiga na otvoritvi razstave v družbi žene, poverjenice društva invalidov v Letušu in predsednika društva invalidov Emila Ribiča.

Zdaj šiva petindvajseti gobelin

DEVET JIH JE BIL NA OGLED NA RAZSTAVI ROČNIH DEL INVALIDOV

Dokler Stanku Fajdigu iz Letuša ni prekrizala poti usodna bolezen, komaj da je prijel za šivanko. Zdaj se zdi, kot da ne zmore več brez nje in brez živopisanih niti v svojih rokah. Rokah, ki so v pičlih treh letih ustvarile že petindvajset gobelinov.

Pogovarjala sva se v Savinovem salonu v Žalcu, kjer so člani društva invalidov sredi maja razstavljali svoje gobeline.

Na steni je viselo največ Stan-

kovih. Bila je tam podoba deklice, ki je najprej prišla izpod njegovih rok. Morda spomin na hčer, ki zdaj živi v Ljubljani. Bile so tam na ogled cvetice, krajine, pa meni in njemu najbolj mična podoba konj s polnim vozom drv. Priznam, še nikdar nisem pod prsti čutila živopisanih niti, še nikdar nisem naredila nobenega gobelina. A vendar si upam trditi — Stankovi gobelini, pa tudi vsi drugi v tistem prostoru, so bili čudoviti. Čudoviti tudi zaradi tega, ker

izžarevajo voljo in moč do življenja, njihovo hotenje, da si nekončno dolge ure skrajšajo v minute.

Nekdanji železničar in potem kasneje delavec Gorenja je namreč pred tremi leti — potem ko je pet let užival zasluženi mir in pokoj — zaradi bolezni izgubil obe nogi. Zdaj je priklenjen na invalidski voziček, z gobelini pa mu nanj posveti prenekateri sončni žarek.

Irena Jelen-Baša

Feliks Reberšek

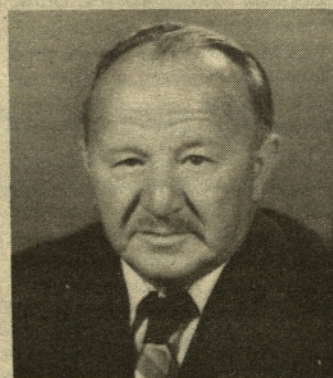
Srce in duša preboldskih upokoјencev

DELO IN AKCIJA — MOTO NJEGOVEGA ŽIVLJENJA

Po nebu se podijo nevihtni oblaki, ko stopim na dvorišče domačije našega današnjega sogovornika Feliksa Reberška — človeka, ki daje s svojim angažirani in ustvarjalnim delom nepogrešljiv utrip delu in življenju preboldske krajevne skupnosti. To pa je ne nazadnje tudi razlog več za današnji obisk in pogovor z njim.

»A ti si prišel,« me je med vrati v kuhinjo pozdravil Feliks in me povabil za mizo. »Praviš, da bi katero rekla o meni in mojem upokoјenskem pozdravu. Nimam časa,« se nasmehe Feliks in se zagleda za trenutek skozi okno, kot da bi mu spomin zajadril v preteklost. Kot na filmskem traku mi odvijata svoje življenje.

Feliksova življenjska pot ni bila z rožicami postлана. Rodil se je pred 66 leti v družini polproletarcev v Motniku pri Kamniku. Svoja obzorja si je širil v osnovni šoli na Vranskem in v obrtni šoli, kjer se je izučil za kleparja. Znanje je nato izpopolnjeval pri delu v Celju v taktirni Westnovi tovarni posode — sedanjem Emu. Tu je bil zaposlen vse do avgusta meseca 1944. leta, ko so ga še z nekaterimi drugimi aretirali in ga zaprli v Stari pisker, kjer je ves polomljen od gestapovcev dočakal konec vojne. Kot terenec je prispeval svoj delež k zmagi nad okupatorjem in le sreči se ima zahvaliti, da je živ dočakal svobodo. Po vojni pa je pot zanesla v preboldsko tekstilno tovarno, kjer je našel svojo socialno varnost in kruh za družino, ki si jo je ustvaril v času

Feliks Reberšek

vojne vihre. Tu je delal vse do leta 1961, nato pa je s svojo torbo in orodjem bil ustanovitelj novega kovinskega podjetja Prebold.

Feliks je bil polnih 16 let obratovodja ključavničarske delavnice in v tem času se je le-ta močno razširila in posodobila. podjetje pa se je preimenovalo v »MIK Prebold«.

Z upokoјitvijo, ki ji je botrovala bolezen, pa se začenja za Feliksa novo obdobje življenja. Prebolel je dva srčna infarkta, vendar ga nista strla. Kot družbeno angažiran krajan in delavec se je soočal z najrazličnejšimi dolžnostmi in funkcijami že vse svoje življenje, zato tudi ob upokoјitvi ni miroval, ampak se zagnano lotil dela. Postal je srce in duša preboldskih upokoјencev. Izkušnje, ki si jih je pridobil v času zaposlitve, kot predsednik sindikata v dveh man-

datih v TT Prebold v gasilskih vrstah, pri osemletnem predsedovanju krajevnega odbora oz. krajevne skupnosti ter na drugih funkcijah, je s pridom izkoristil za obnovo in polet preboldskega društva upokoјencev. Sedaj je predsednik društva že sedem let in v tem času je postalo preboldsko društvo prav gotovo med najaktivnejšimi, ne le v občini, ampak tudi v republiki. V društvo je vključenih kar 736 upokoјencev in upokoјenk; njihova aktivnost pa je resnično vsestranska. Feliks poleg predsedovanja vodi tudi športno sekcijo. V sklopu le-te pa se odvija različna športna aktivnost.

»Letos imamo v planu precej pohodov in kolesarskih izletov, mi z navdušenjem razgrinjamo svoje in društvene načrte sogovornik. »Nekaj le-teh smo že izpeljali, 6. junija pa bomo imeli v Presarjih ribiško tekmovanje, istočasno pa bodo naši kolesarji s Francem Zagoženom, ki je vodja kolesarske sekcije, organizirali ogled tekmovanja s kolesi...«

Ostali bi nedorečeni, če ne bi Feliksa pobarali še o njegovi ljubezni do lepe slovenske pesmi. Že od leta 1949 je namreč član preboldskega moškega pevskega zbora. Več kot 50 let pa je že zapisan gasilski organizaciji. O obojem govori z največjo ljubeznijo, saj sta sestavni del njegovega življenja. O tem pa govorijo tudi številne diplome in priznanja po stenah njegovega doma.

Darko Naraglav

15 let dela Podmiljšakovega servisa Renault

Ko se peljemo po cesti skozi Levec, že od daleč opazimo znak renaulta, znak za servisiranje Renaultovih vozil, ki ga z ženo vodi Jože Podmiljšak. Letos mineva 15 let, odkar se je Jože odločil za servisiranje vozil. Delavnica, ki je imela v začetku en sam kanal za popraviljanje avtomobilov, se je do danes razvila v enega najsoodobnejših in najkvalitetnejših servisov za Renaultova vozila v Jugoslaviji.

Francoska firma Renault redno ocenjuje servise glede rezultatov dela in temu primerno serviserje nagradi z opremo za delavnico, z orodjem ali z ogledi Renaultovih sejmov in matične tovarne. Tudi Podmiljšakov servis je pri ogledu dobil dobro oceno in lahko so izbirali med enim in drugim. Odločili so se za opremo kleparske delavnice, do katere bi drugače težko prišli, po drugi strani pa bo ta oprema omogočila natančnejša opravila na poškodovanih vozilih.

Na servisu popravljajo vse tipe vozil Renault, od tistih, ki so še v garancijskem roku, do tistih v

okvari, ter vsa kleparska in ličarska dela. Za vse tipe vozil ima Renault specialna orodja in tehnično dokumentacijo. V servisu je tudi strokovno usposobljen delovni kader. Vsi mehaniki so bili na specializaciji v IMV-ju, za novo ravnanje mizo pa se je eden strokovno usposobil v Franciji.

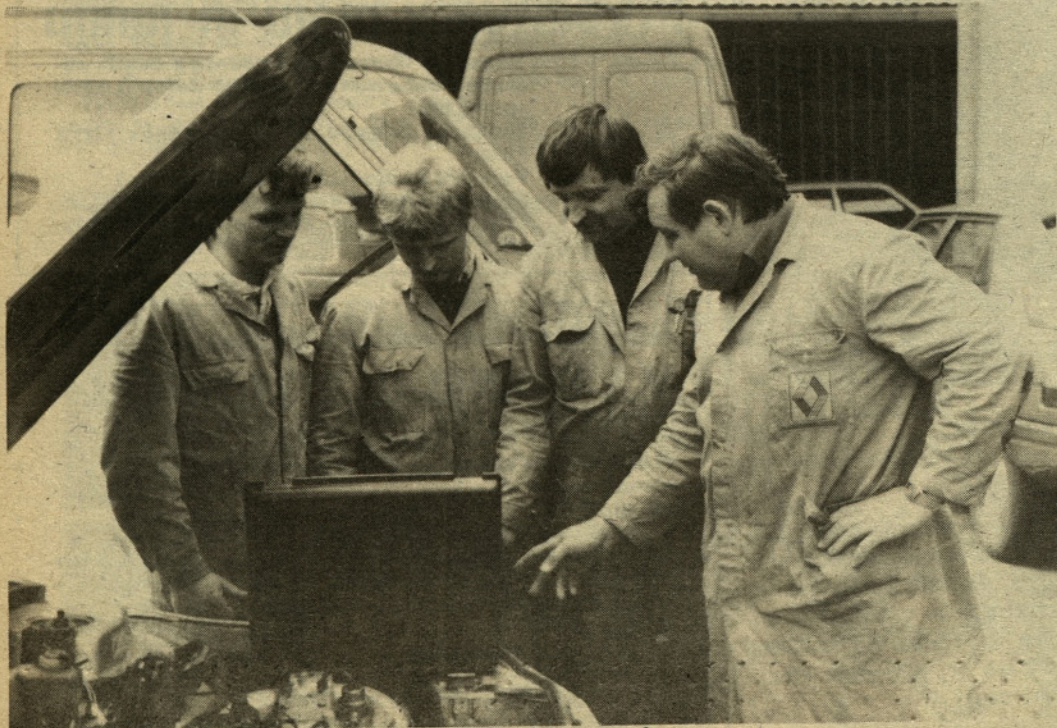
Jože Podmiljšak nam je tudi povedal, da v servisu računalniško vodijo zaloge rezervnih delov, opravljene storitve na raznih tipih vozil, od najzahtevnejših opravil do najenostavnejših del. Preko računalnika poteka tudi večina administrativnih opravil, za katere skrbi njegova žena. A tudi ob najsoodobnejši tehniki servisiranja je še vedno najpomembnejši človeški dejavnik, česar se Jože Podmiljšak še kako dobro zaveda. Takole pravi: »Ne morem si zamisliti dela v našem servisu brez največje odgovornosti vsakega posameznika, ki je tu zaposlen. Zato pa je eden glavnih problemov, s katerimi se srečujem, odhajanje visoko strokovno usposobljenih mehanikov na druga

delovna mesta in v druga podjetja. Za izobraževanje in usposabljanje delavcev namenjam precejšen del sredstev in časa, saj se zavedam, da se to kasneje obrestuje pri kvaliteti dela, žal pa se pogosto zgodi, da nas prav ti, v katere smo veliko vlagali, zapuste, in začeti je treba znova, saj kvaliteta dela ne sme trpeti, sado-ve vloženega znanja pa potem pobirajo drugi.«

Kaj pa načrti za bodočnost? Jože Podmiljšak načrtuje ureditev čakalnice za poškodovana vozila, kajti sedaj serviserje na delovnih mestih pogosto motijo stranke, kar jih dodatno obremenjuje, z ureditvijo čakalnice pa bi bil ta problem rešen. V sodelovanju z IMV-jem pa načrtuje tudi prodajo novih vozil. Renault in menjavo starih vozil za nove.

Lastnikom Renaultovih vozil torej tudi v bodoče ne bodo brez rednega vzdrževanja svojih vozil, saj gre kvaliteta mojstra Jožeta Podmiljšaka v korak s časom.

Branko Kobal

Nasvet mojstra Podmiljšaka je vselej dobrodošel

Devetdeset let Ivanke Predovnik

Sredi maja je praznovala 90. rojstni dan Ivanka Predovnik. Ob tem jubileju pa so jo obiskali tudi predstavniki KS Polzela ter ji izročili šopek cvetja in darilo — knjigo »Polzelac«.

Ivanka se je rodila v Letušu in se tam tudi poročila. V zakonu sta imela sina Alberta. Ker je bil mož precej bolan, je morala hoditi v službo Ivanka. Delala je v kemični tovarni v Letušu, kjer je bilo težko delo. Po moževi smrti se je

preselila k sinu v Spodnje Gorče, nato pa k vnukinji Aljoši na Polze-lo. Z njo sedaj živi 13 let. Vsa ta leta pa ji je pomagala paziti otroke in opravljala še razna drobna dela. Kot je sama povedala, najraje je kvačka, bere in gleda televizijo in to brez očal. Če pa je treba, še tudi zapleše, vendar bolj počasi.

V imenu bralcev in uredništva Savinjskega občana ji želimo še veliko zdravih let.

T. TAVČAR

Moški pevski zbor iz Braslovč na reviji v Preboldu

Napredek v zborovskem petju

Spomladanski meseci pomenijo višek aktivnosti zborov v naši občini. Za letošnje pevsko sezono, ki se počasi izteka, lahko ugotovimo, da je bila izredno uspešna. To velja za šolske in odrasle amaterske zборе. Oboji so kvalitetno napredovali, opaziti pa je tudi napredek v organizacijskem smislu.

Ob številnih samostojnih ali kombiniranih koncertih naših zborov, mnogih nastopih na prireditvah in proslavah pomenita pravi zaključek sezone vsekakor obe reviji.

Revija otroških in mladinskih zborov, ki je bila sredi aprila v Grižah in Preboldu, je poleg množičnosti presenetila predvsem s kvaliteto. Udeležili so se je zbori vseh centralnih šol, posebej pa je razveseljiva udeležba zborov nekaterih podružničnih šol (Liboje, Gomilsko, Gotovlje in Galicija). Po zaslugi pretežno mladih zborovodkinj, ki so zbrale in pripravile zanimiv, tehten program, so mladi pevci pokazali veselo, razpoloženjsko petje. Tudi po strokovni plati je kvaliteta dela napredovala do tolike mere, da daje nekaterim zborom možnost udeležbe na republiški reviji. Upamo, da bomo prihodnje leto slišali na odru v Zagorju, kjer je bienalna republiška revija, več zborov iz naše občine. Znano je, da se je te revije do sedaj zelo uspešno udeleževal mladinski zbor osnovne šole Žalec.

Po tako uspešnem strokovnem delu v vseh 19 otroških in mladinskih zborih v občini verjetno ni bojazni za bodočnost zborovskega petja. Upam, da bomo znali mlade pevce pritegniti v amaterske zборе z atraktivnejšimi programi in boljšo organiziranostjo. Enaka želja velja tudi za stroko-

vne kadre, s čimer bi tudi odpravili marsikateri problem pri delu amaterskih zborov.

Podobne ugotovitve veljajo tudi za odrasle amaterske zборе, toda z nekaterimi izjemami. To, da vsako leto vztrajno upada število sodelujočih zborov na reviji, še ne pomeni, da ti zbori sploh ne delujejo. Poleg pomanjkanja finančnih sredstev je glavna ovira pomanjkanje strokovnih kadrov, rešitev tega problema pa je v dolgoročnem programu ZKO.

Uspešnost letošnje sezone smo lahko ugotavljali na reviji, ki je letos obsegala dva koncerta. Jasno pa je, da ocena nastopa na eni reviji še ne more biti edino in zadostno merilo. Na prvem koncertu v Preboldu je nastopilo dvanajst zborov, pomenila pa je izbor za nastop na medobčinski reviji v Celju, ki je potekala v treh dneh.

Nastopilo je šest moških, dva ženska, dva mešana in dva dekliška zbora. Po kvaliteti izvajanja je bila letošnja revija kvalitetnejša od lanske in med boljšimi v regiji, kar potrjuje tudi število predlaganih zborov za udeležbo na medobčinski reviji (Žalski PZ Griže, moški zbori Polzela, Vinska gora, Prebold, Golding ter mešani zbor Gomilsko). Programi so vsebovali manj novejših ter posebno zahtevnejših skladb, kar vsekakor pogojuje pogoji dela naših zborov. Sicer pa je bil izbrani program dostojno in kvalitetno posredovan. Strokovna analiza vsakega zbora ima namen pomagati pri hitrejšem odpravljanju splošno znanih pomanjklivosti, ki so značilne za vse ljubiteljsko petje.

Vendar samo nastopi in revija le ne pomenijo edinega namena obstoja pevskih zborov. V mislih

imam tisoče ur prostovoljnega dela in končno tudi rezultate, je pa to za udeležence vsekakor tudi širše družbeno priznanje (vsaj to!). Važen je tudi element združevanja v skupini, čut pripadnosti tej skupini in društvu, pa tudi organizacijski prijem. Zato je treba vsem zborovodjem in predsednikom zborov izreči vse priznanje.

Znano je, da pomanjkanje finančnih sredstev krči nastope in gostovanja zborov, zato velja ponoviti predlog oz. poziv za več sodelovanja med zbori v občini z izmenjavo nastopov in koncertov.

V delo amaterskih skupin sodi tudi delo manjših vokalnih skupin, ki jih je v občini šest. Če je njihova prednost večja mobilnost, pa imajo njihovi umetniški vodje več težav pri izbiri programa, saj vsaka zborovska skladba ni primerna za manjšo skupino. Ravno pri tem so na koncertu v Šeščah pokazali obilo znanja in iznajdljivosti, saj je večina pokazala pevsko znanje, ki bi bogatilo marsikateri zbor.

Kot sklepna misel naj obvelja ugotovitev, da je napredek na vseh področjih zborovskega dela očiten. Z dodatnimi organizacijskimi naporji lahko v prihodnje pričakujemo, da bomo obdržali visoko mesto v regiji, v izjemnih primerih tudi v republiki in zveznem merilu. (Velja za mladinski zbor OŠ Žalec in Dekliški zbor Gomilsko.)

Vsem pevcem in zborovodjem pa še enkrat priznanje za trud, voljo in zagnanost. Petje pa naj bo še naprej njihovo razvedrilo, ki naj ob resnem delu dosega dobre rezultate.

D. Cehner

Praznovanje korakov

V drugi polovici maja so v Občinski matični knjižnici predstavili literarni prvenec Mareta Cestnika — Praznovanje korakov. Avtor je mlad, ravedoven popotnik, ki ga svet nenehno iziva, da ga raziskuje, spoznava ljudi in njihovo kulturo. Knjigo so z avtorjem pospre-

mili na pot mladi umetniki: pesnica Jolanda Ušen, kantavtorica Alenka Lesjak, plesalka Darja Kroflič in slikar Roman Zelič.

Prireditve je omogočila poslovavnica Kompas iz Žalca. Njihova predstavnica Marjeta Podlesnik

je zbranim v imenu organizatorja Občinske matične knjižnice zaželela, da bi radi hodili v knjižnico, v imenu agencije KOMPAS pa jih je povabila, da se oglasijo pri njih, ko si bodo zaželeli potovati, še posebej pa jih vabi s Kompasom na počitnice.

A. Krčmar
foto: L. Korber

Glasilo — dokument časa

Nedavno je izšla številka Črne mačke, glasila TT Prebold, katere priloga je Veseli veter, glasilo osnovne šole Slavko Šlander Prebold. Že v uvodu so zapisali, da so glasilo pripravili z namenom, da bi se z njim predstavili učencem osnovne šole Frana Bačkova iz Pakoštanov, s katero se žele pobratiti, s tem pa bi izpolnili eno pomembnih nalog pionirske in mladinske organizacije — utrdili vez bratstva in enotnosti med narodov Jugoslavije.

Glasilo prikazuje razvoj šolstva od leta 1815, ko je bila šola neke vrste nedeljska šola, do danes, ko je prišla na celodnevno delo in je leta 1985 prejela za uvajanje novit — proizvodno-tehničnega dela in za dosežke celodnevne šole najvišje, priznanje v Sloveniji — Žagarjevo priznanje.

V besedi in sliki ponazarja glasilo razvoj Prebolda in okolice iz časa Ilirov do današnjih dni, omenja pa tudi najdbišča po krajih, med njimi Latkovo vas, kjer so na gmajni našli sekiro iz rimske dobe, ali graščino v Preboldu, ki je iz 16. stoletja. Omenja tudi razvoj delavskega gibanja v Preboldu po I. svetovni vojni, konča pa z nazornim prikazom društev in druž-

beno-političnih organizacij in njihovo dejavnostjo danes.

Predstavlja tudi ustvarjalne ljudi domačega kraja, med njimi Janka Kača, Ervina Fritza, Draga Kumra in Ernesta Šelerja, glasbenika Antona Schwaba, slikarja Nandeta Lesjaka, Romana Zeliča, režiserja Lojzeta Fritza in pevovodjo Albina Šmita.

Zelo zanimiv je sestavek Jožeta Ribiča Vaški rihter, ki je bil nekakšna podaljšana roka oblasti in v pomoč občinskemu županu. Razsojal je v vaških sporih in zdrahah ter upravljal s sosesko zemljo in gmajno, skrbel za vaške ceste ipd. Na skrbi je imel tudi vaškega pastirja, ki je pasel živino cele vasi. Rihtar je pobiral tudi »flosarski dac«, t. j. denar, ki so ga morali dajati gornjesavinjski trgovci in lastniki gozdov in so ob grobeljskem mostu skladiščili les in vezali splave. V vasi je obstajala skupna lastnina, ki se je po I. svetovni vojni še okrepila, v soseski lasti pa so bili različni stroji, mlini, stiskalnice. Avtor sestavka tako razkriva nekdanje življenje, ki je vse preveč tonilo v pozabo. Zanimiv je tudi del sestavka, ki govori o pravici do ribolova, ki si jo je vsako leto pridobil eden od ribičev, drugi pa so lovili skrivaj.

Smisel za zgodovino potrebuje tudi raziskovalna naloga o tekstilni stavki v TT Prebold. Učenci so zbrali obilico gradiva, zato morda ne bi bilo napak, če bi se lotili tudi raziskave dela Društva kmečkih fantov in deklet, še posebno zato, ker bo naslednje leto 50-letnica uprizoritve Kreftove Velike puntarije v Prebolau, ki jo je s sodelovanjem tega društva uprizoril Vzemnost. Marija Završnik iz Gornje vasi nam je pisala, da je bilo društvo ustanovljeno leta 1932, imelo je pevski zbor, ki ga je vodil znani predvojni član KP Franc Hribar, organiziralo pa je vrsto predavanj, na katerih je govoril Franc Leskovšek. Člani tega društva pa so bili tudi med ustanovnimi člani OF, to sta bila Jože Kač iz sedanje Gornje vasi in Aleksander Turnšek, ki je bil leta 1942 ustreljen kot član KP. Že ta dva podatka kažeta na povezanost Društva kmečkih fantov in deklet in Komunistično partijo.

Upamo, da se bodo mladi Preboldčani lotili te teme in da bodo v svojem glasilu napisali še marsikaj o zgodovini svojega kraja.

—jf

Nagrade ugankarjem

V občinski matični knjižnici si zelo prizadevajo, da bi ljubezen do knjige vcepili kar največ mladim. Zato pripravljajo različne akcije in aktivnosti, ena teh je tudi na-

grajevanje ugankarjev.

V knjižnici so namreč letos mladim obiskovalcem že kar nekajkrat zastavili uganke, za pravilne odgovore pa so izžrebani ugankarji dobili tudi nagrade. To-

krat so nagrade — sir in med — prispevali delavci Mlekarnice. Nagrade je mladim podelila predstavnica Mlekarnice, sicer tudi predsednica knjižničnega sveta, Ivanka Kragl.

I. J. Baš

Grand prix Janiju Jošovcu

V začetku druge polovice maja je bil Cankarjev dom v Ljubljani prizorišče četrtega mednarodnega kongresa čarovnikov Magija 87, na kate-

Jani Jošovec

Foto: E. Masnec

rem je sodelovalo preko dvesto čarovnikov iz domovine in tujine. Največjo nagrado — grand prix je osvojil Jani Jošovec iz Petrovč. Naslednji kongres bo prihodnje leto v Mariboru.

Junija vpis v glasbeno šolo

Neusmiljeno se bliža konec šolskega leta v vseh vzgojno-izobraževalnih organizacijah, medtem ko ta čas pomeni za glasbeno šolo Risto Savin že pripravo na novo šolsko leto.

Zaradi izrednega zanimanja staršev in boljše obveščenosti so se letos odločili za zgodnejše obveščanje o vpisu. Tako bodo vpisovali nove učence v Glasbeni šoli Žalec in oddelkih na Polzeli, v Preboldu in na Vranskem v **petek, 26. junija, od 10. do 12. ure ter od 14. do 16. ure**. Podrobnejši pogoji vpisa bodo pravočasno objavljeni na oglašnih deskah glasbene šole in oddelkov, informacije pa dajejo tudi v tajništvu šole.

O delu glasbene šole pa bomo zapisali več v jeseni, ko bo ustanova slavila 30-letnico uspešnega dela.

D. Cehner

Prireditve v maju in juniju

- 25. maj — Razstava likovnih del učencev osmih razredov osnovnih šol občine Žalec (Likovni salon Žalec)
- 30. maj — Srečanje brigadirjev — veteranov (Jama Pekl)
- 13. junij — Pojo naj ljudje (Letno gledališče Griže)
- 20. junij — Pohod po poteh Vinske gore
- 21. junij — Srečanje invalidov občine Žalec (Dom krajanov Vrbje)

POLETNE KULTURNE PRIREDITVE V GRIŽAH

V LETNEM GLEDALIŠČU

13. junij 1987

— tradicionalni pevski koncert

MALI PEVSKI TABOR — POJO NAJ LJUDJE s kresovanjem

14. junij 1987

— prava otroška veselica MIŠ-MAŠ

s sodelovanjem številnih slovenskih ansamblov, domačega Teatra mladih, lutkarjev, oddajo Pokaži, kaj znaš, z raznimi zabavnimi igrami, srečelom ipd.

4. julij 1987

— SREČANJE RUDARJEV

11. julij 1987

— 2. SREČANJE SLOVENSKEGA CITRARJEV

V avgustu se bo predstavilo še domače amatersko gledališče, v jesenskem času pa načrtujejo koncert Avsenikov.

Pionirski kotiček

S podstrešja ni vrnitve

Tistega popoldne me je nekaj vleklo na podstrešje. Zakaj pa ne? Previdno sem se odplazila po stopnicah, da me ni nihče opazil. Odrinila sem vrata in vstopila.

Vsepovsod je bil mrak in čudne sence so prežale name. Imela sem občutek, da mi bo zdaj, zdaj ena stopila za hrbet in me zgrabila za vrat. Čudna sila me je zadržala, da se kakšno minuto nisem mogla premakniti. Imela sem samo dve možnosti: ostati ali zbežati. Odločila sem se za prvo, zadržala me je misel, da ne smem biti strahopetec.

Oči so se počasi privadile mraku in sence sem sprejela kot bitja, ki pač sodijo na vsa podstrešja. Odšla sem v najbližji kot. Naletela sem na keramične ploščice, zraven katerih sta bili dve veliki leseni skrinji. S težavo sem jih odprla, bili sta polni žita. Zagledala sem štiri velike črne kovčke s srebrnimi ročaji. Odprla sem največjega, toda namesto starih umetnin so bile v njem stare cunje. . . Zagledala sem ogledalo pri oknu. Imelo je pozlačen okvir, za njim je bil star kolovrat, na njem pa debela plast prahu. Na tleh je ležala velika ura. Čeprav vso prašno, sem jo vzel v roke in jo odnesla v kuhinjo, kjer so bili ravno pri popoldanski malici. Vse oči so se uprle vame in v uro, stara mama pa je ukazala: »Takoj jo odnesi tja, kjer je bila!« Prosila sem, da bi jo očistila in obesila na steno, vendar je prošnja naletela na gluha ušesa. Odnesti sem jo morala na staro mesto. S podstrešja ni vrnitve ne za uro ne za kovčke in ne za ogledalo s pozlačenim robom. Škoda, da je tako!

Nada Kramar,
OŠ Vransko

Novi prijatelji

Prvomajske praznike sem preživela pri babici v Zrečah, kjer imam dobre prijatelje: psa Ponča, mačka Tora in muco Miki.

Ko sem prišla k babici, sem takoj stekla pozdravit svoje prijatelje. Ko me je Pončo zagledal, je prišel od veselja glasno lajati, komaj je čakal, da ga pobožam. Tudi Toro me je prišel pozdravit, le Mike ni bilo. Ta je kasneje prišla skozi kuhinjska vrata in odšla mimo mene k posodi z mlekom, kot da me sploh ni. »Tudi krčje ima!« je rekla babica, in imela sem občutek, kot da nekaj ve in mi noče povedati.

V nedeljo zjutraj je prišla babica v mojo sobo. Ko je odprla vrata, sem se zbudila. »Nisem te hotela buditi,« je rekla. »Saj bi se tako in tako zbudila, kaj pa je?« »Po zajtrku pojdi v spodnjo sobo, čaka te presenečenje!«

Hitro sem pozajtrkovala in stekla v spodnjo sobo. Bila je zatemnjena. V kotu je bila kartonasta škatla, ki pa ni bila preveč zanimiva. Šele ko sem natančno pogledala, sem videla. . . V škatli je bila Mika, zraven nje pa črna-bela kepa. Nisem mogla verjeti: Mika ima mladiča! In ko sem se vrnila, je imela še dva, ki sta bila enaka prvemu. Bila sem zelo vesela, saj sem dobila nove prijatelje.

Ksenija Veniger,
OŠ Vransko

Zagreb, Zagreb . . .

Ja, začelo se je z dopisovanjem. Potem pa, le kdo se je spomnil, da bi lahko povabili vrstnike iz Zagreba v Petrovče. In — prišli so.

Bilo je 21. marca. Najprej seveda ni šlo brez zadrege. Le kako naj jo povprašam, če bi prenočila pri meni? Kakšni so? Kaj mislijo? Bi bil tale dober prijatelj?

Športne igre so nas zblížale. In tako smo vrstnike odpeljali na svoje domove. Popoldne smo se vsi vrnili v šolo. Pripravili smo kulturni program in ples. Naši novi prijatelji so bili presenečeni, mi pa tudi, saj nismo pričakovali, da jih bo program tako navdušil.

Naslednje jutro smo že zgodaj vstali. Z avtobusom smo se odpeljali v Planico, kjer smo si ogledali smučarske skoke. Preživeli smo čudovit dan, zvečer so se naši prijatelji odpeljali . . .

Na vrsti je bilo pisanje pisma, telefonski pogovori — vse z željo, da se kmalu spet vidimo. 25. aprila se je v Zagreb odpeljalo 25 petrovških osmošolcev.

Težko je opisati naše veselje, ko smo zagledali znane obraze. Stiski rok, vzkliki navdušenja so povedali vse. Ogledali smo si šolo, ki se imenuje po Karlu Marxu, po kosilu pa smo igrali košarko, nogomet in odbojko. Nato smo odšli na domove, kjer so bili starši naših vrstnikov zelo prijazni z nami. Popoldne smo se vrnili v šolo, kjer so tudi oni nam pripravili kulturni program. Čas, namenjen plesu, pa je marsikdo porabil za pogovor.

Naslednje jutro smo odšli v živalski vrt. Čudovito! Potem smo si ogledali Zagreb, med tem ko so mame ta čas kuhale kosilo za nas. Trenutke do odhoda smo izkoristili za pogovor, izmenjavo naslovov in fotografiranje.

Slovo je bilo težko. Ni šlo brez solz, saj se je med nami razvilo pravo prijateljstvo. Vlak je odpeljal . . . Se bomo še kdaj srečali?

Mojca Semprimožnik,
OŠ Petrovče

Tito

Tito je bil junak, njega se je bal vsak sovrag. Ni posedal kakor drugi, on se je boril in rano je dobil.

V otroštvu je bil nemiren fant, v vojni pa se je proslavil kot vrhovni komandant. Nikoli se ni zmedel, vedno vojsko je na varno privedel.

Ko poglaj sovražnika je čez planino, je začel graditi novo domovino. Zato v sredino njegovega srca je našla pot mladina vsa.

Naj živi tovariš Tito, ki priboril nam je svobodo čudovito.

Boštjan Romih,
OŠ Žalec

Pionirji Šempetra republiški prvaki

Pristaše odbojke v Šempetru je prijetno presenetil uspeh pionirske vrste, ki je 16. maja v Ljubljani na finalnem klubskem prvenstvu osvojila prvo mesto in z njim naslov republiškega prvaka v odbojki za sezono 1986/87.

Uspeh je rezultat načrtnega dela — tako v osnovni šoli Bratov Juhart kot v Partizanu, ekipa pa je pod vodstvom Petra Huša dozorevala tri leta.

Že v sezoni 1984/85 so bili v pionirski republiški selekciji trije igralci iz Šempetra: Cviki, Dvornik in Flis, naslednjo sezono pa sta Dvornik in Flis postala člana kadetske republiške selekcije. Naslednji dve sezoni pa so bili člani pionirske republiške selekcije še Štojs, Ušen in Znidarčič.

Vse to je brez dvoma pripomoglo k uspehu na letošnjem tekmovanju. Na poti do republiškega finala je ekipa

Šempetra premagala ekipe dosti večjih odbojarskih središč, med njimi Stavbarja Maribor, Pomurje — prvak v sezoni 1985/86, Fužinarja itd., torej imena, ki tvorijo vrh slovenske odbojke. O kvaliteti odbojke, ki so jo prikazale ekipe 18. aprila v Žalcu, in ki je odločil o prvem mestu, je odločil točkovni količnik.

Na zaključnem turnirju v Ljubljani je ekipa Šempetra premagala Pionir — Novo mesto z 2:1 (15:11, 9:15, 15:9) in Bled z 2:0 (15:2, 15:6). Obe ekipi izhajata iz središč, kjer je odbojka zelo razvita in tudi podpirana. Pionirje Šempetra sta odlično vodila trenerja Huš in Jelen, ki sta v vsakem nizu in v pravem trenutku znala sestaviti najboljšo šesterko.

Ekipa igra moderno odbojko, sistem 5:4 ali 4:2 z dodatnimi kombina-

cijami. Igralci obvladajo vse vrste napada, tuji pa jim niso tudi najzahtevnejši servisi. K uspehu je vsekakor pripomogel tudi trener Bojinovič, ki pa se žal zaključnih bojov ni mogel udeležiti. Ekipa je poleg fizičnih, tehničnih in igalskih kakovosti pokazala izredno samozavest in psihično trdnost ter tako osvojila priznanje odbojarskih strokovnjakov.

Uspeh šempetrskih pionirjev in s tem odbojke žalske občine je dopolnilo še šest pionir iz Šempetra, ki so nastopile v vrsti Odbojarskega kluba Celje, ki je osvojila drugo mesto.

Udeležbo na tekmovanju pionirjev Šempetra so podprle številne delovne organizacije iz občine, za kar se jim zahvaljujejo.

RUBRIKA MLADIH

Najboljši so bili Grižani

MLADI SO SE POMERILI V ZNANJU IN VEŠČINAH SLO IN DS

Zadnje dni aprila so šolarji iz celotne občine tekmovali v Vinski gori v znanju in veščinah splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Teoretično in praktično znanje so preverjali učenci devetih osnovnih šol in delavske univerze. Najbolje pa so se letos odrezali šolarji iz Griž, Žalca in Petrovč.

Občinska tekmovanja v znanju in veščinah splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki ga z delavci iz sekretariata za ljudsko obrambo, občinskim štabom za teritorialno obrambo ter občinske organizacije Rdečega križa, društva prijateljev mladine in z drugimi organizirajo člani pripravljalnega odbora pri socialistični zvezi, so postala že tradicionalna oblika preverjanja obrambnih sposobnosti mladih.

Na letošnjem srečanju — tekmovanje sodi tudi v niz prireditvev ob občinskem prazniku v tej krajevni skupnosti — so šolarji iz sedmih in osmih razredov najprej odgovarjali na teoretična vprašanja, potem streljali z zračno puško in nato krenili na orientacijski pohod. Na poti jih je čakalo šest kontrolnih točk, kjer so člani komisij preverjali poznavanje zgodovine NOB, tokrat predvsem pomnikov in dogodkov na območju Vinske gore, Ponikve in Galicije, potem poznavanje topografije, prometnih znakov in opremljenosti koles, ukrepov in aktivnosti pri gašenju požarov, preverjali so vedenje o zdravilnih rastlinah ter znanje nudenja prve pomoči.

Letos prvič so organizatorji pripravili tudi vrsto športnih in zabavnih iger v času, ko so člani

posameznih ekip čakali na začetek pohoda.

In kako je uspelo letošnje tekmovanje? Organizatorji so bili s prikazanim znanjem zadovoljni, še zlasti pravijo, da so veseli, ker se tekmovanjem vsako leto udeležujejo tudi učenci osnovne šole Ljubke Mikuš. Zadovoljni so bili tudi z gostoljubjem in pripravljenostjo za sodelovanje v tamkajšnji podružnični šoli. Obenem pa upajo in želijo, da se bodo zmagovalci, to je ekipa osnovne šole Griže, kar najbolj odrezali na območnem tekmovanju konec maja v Laškem. Ne dosti slabše rezultate kot griški šolarji pa so tokrat dosegli tudi drugouvrščeni šolarji iz osnovne šole Peter Šprajc-Jur iz Žalca ter tretjevrščena ekipa osnovne šole Miroslav Širca iz Petrovč.

Irena Jelen-Baša

Mladi so se pomerili tudi v streljanju z zračno puško

Andrej Zagožen

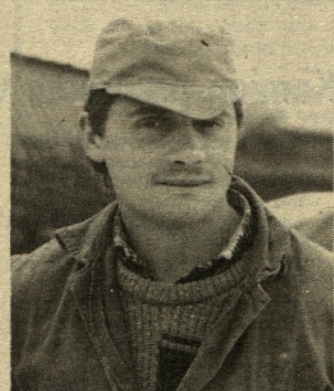
»Mladi delajo, pri tem tudi grešijo, toda . . .«

... DELATI JE TREBA NAPREJ,« PRAVI PREDSEDNIK MLADIH V GRADNJI

Organizacija mladih v Gradnji sodi med najaktivnejše mladinske organizacije v združenem delu. Njeno krnilo zdaj drži v rokah fant iz Marije Reke — Andrej Zagožen.

Mladinska organizacija v Gradnji šteje trenutno okrog štirideset članov. Večina jih dobro dela, vse ostale bi, tako je menil Andrej, moralo vodstvo mladih še bolj pritegniti k delu in najrazličnejšim aktivnostim.

Teh imajo tamkajšnji mladinci v zadnjem času kar precej. Mladi iz Gradnje so letos sodelovali na kvizu o mladinskih delovnih akcijah, hodili so po poteh Štirinajste, zdaj ob dnevu mladosti bodo pripravili občinski turnir v malem nogometu, poleti jih čaka brigada, in če bo v delovni organizaciji

Andrej Zagožen

dovolj denarja, udarniško delo pri počitniški hiši na Golteh.

»Tudi o poslovanju v svoji delovni organizaciji se pogovarjamo

mladi,« je povedal predsednik. »Mladinska organizacija se mi ne zdi zapostavljena kot npr. tam, kjer sem bil prej zaposlen. Mladi so vključeni v razne organe, kjer odločajo o stanovanjski politiki, o štipendiranju. Vprašanje pa je, koliko se potem ti predstavniki v najrazličnejših organih znajdejo, vključijo v delo,« je še dodal.

Poleg tega pa se mladinci v tem kolektivu pogovarjajo, razmišljajo in sklepajo tudi o dogajanjih izven njihovih dur. Spremljajo delo občinske organizacije mladih, pa delo vseh slovenskih in jugoslovanskih mladincev. Fant iz Marije Reke o letošnjih burnih dogajanjih in razpravah med mladimi sodi takole: »Mislim, da mladi delajo, pri tem tudi grešijo, toda delati je treba naprej!«

Irena Jelen-Baša

Obljube, dolge tri leta

Prebolska OO ZSMS se je znašla v nezavidljivem položaju.

Eden najbolj perečih problemov je vprašanje prostora mladinske organizacije. O tem problemu je bilo že mnogo rečenega, storjenega pa bolj malo. Bo tudi tokrat tako? Izgleda vsaj, da ne.

V začetku meseca je bil v Prebolu na pubudo OK SZDL sklican sestanek, ki so se ga poleg predsednika OK SZDL Janeza Megliča in sekretarja OK SZDL Kristjana Markoviča udeležili še: predsednica OO ZSMS Prebold Darja Trivan, Franc Kalšek, predsednik skupščine KS; predsednik sveta KS, Tone Ajdič, bivši predsednik skupščine KS; Nikola Trivan, sekretar ZK, Srdolner Franc, upravnik hotela v Prebolu; in Miloš Frankovič, direktor DO Gostinstvo-turizem, ter sekretar OK ZSMS Janko Kós, ki

nam je tudi posredoval informacije o zadevi prostorske problematike.

Na sestanku je bilo rečeno, da glavni problem za dodelitev prostora predstavljajo stanovalci, ki stanujejo v tej zgradbi pri baze-nu. Glede tega je bilo rečeno, naj bi se v pristojnosti DO Hmezd in stanovanjske skupnosti poiskalo ustrezno stanovanje za sedanje uporabnike. Kot končni rok je določen mesec september. Septembra naj bi torej mladi v Prebolu dobili tako težko pričakovane in prepotrebne prostore.

Zgradba, namenjena prebolskim mladincem, stoji ob bazenu med vikend hišicami, izolirana od kraja šamega, tako da tudi ob prirejanju zabav ali koncertov ne bi motili in kalili miru drugim prebivalcem kraja. Kajti razen sestankov in zborovanj, ogledov filmov

in vsega ostalega, kar sodi k delu mladinske organizacije, bi imeli mladi tu tudi prostor za zabavo, s tem pa bi se delno razbremenili tudi prebolski disk. A kljub tej možnosti »razbremenitve« so predstavniki Hmezada pokazali veliko mero razumevanja, ki vzbujajo upanje, da vse skupaj le ne bo ostalo pri obljubah.

V delovanju mladinske organizacije je bil krajši zastoj, kar je bila posledica okrnjene kadrovske zasedbe, in tudi težav pri zagotavljanju prostora ter finančnih sredstev. V kratkem predvidevajo izvolitev novega vodstva, ki že pripravlja plan dela in računa v bodoče na večje sodelovanje z društvi v KS, vsekakor pa na sodelovanje in pomoč KS same.

Načrti so. Se bodo tudi izpolnili?

Branko Kobal

Gomilsko

Zadnje dni aprila so svoj krajevni praznik slavili na Gomilskem. Zato so v tamkajšnjem domu krajanov pripravili slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti.

Potem, ko so predstavniki krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij odnesli venec v spomin padlim na Šmiglovo zidnico in ko so dekleta iz tamkajšnjega pevskega zbora odpela svoje pesmi, učenci gomilske šole pa odrecitali svoj program, je udeležencem govoril predsednik sveta krajevne skupnosti. V svojem govoru je predstavil krajevno skupnost Gomilsko, govoril je o lanskem delu v njihovih zasedkih, zlasti na 1200 metrih dolgem vodovodu, ter naštel tudi letošnje naloge in želje Gomljanov. Predvsem jih žuli telefonija, ki se po besedah govornika še vedno vrti v začaranem krogu, radi bi igralnico v osnovni šoli ter mrliško vežo. V nadaljevanju je predsednik sveta govoril o vlogi krajevne skupnosti s tamkajšnjimi delovnimi organizacijami. Pri tem je omenil zlasti temeljno zadrugno

Radi bi telefone, mrliško vežo . . .

organizacijo, ki po njegovi oceni ne kaže dovolj razumevanja za tesnejši stik s krajevno skupnostjo Gomilsko.

Po tem govoru predsednika sveta je predsednik skupščine krajevne skupnosti podelil priznanja in plakete.

Priznanje krajevne skupnosti Gomilsko so dobili: Ingrad Celje, TOZD Lesni obrat

Gomilsko, Dragica Juhart, Bogdan Košenina, osnovna šola Gomilsko in Vinko Topovšek. Plaketo krajevne skupnosti je dobil Andrej Urankar, na seji pa so podelili tudi priznanja OF letošnjim dobitnikom. Iz krajevne skupnosti Gomilsko sta priznanje OF dobila Alojz Slemenšek in Milan Pinter. Irena Jelen-Baša

Braslovče

150 priključkov

Krajevna skupnost Braslovče praznuje krajevni praznik 14. junija, v spomin na leto 1941, ko so bili v Mariboru ustreljeni prvi talci iz Braslovč, ter v spomin na prihod prvih partizanov na Dobrovlje.

Praznovanje bo letos potekalo od 7. do 14. junija. Med najpomembnejše pridobitve sodi 150 novih telefonskih priključkov. V tednu praznovanja bodo pripravili tudi več kulturnih in športnih prireditev, vajo civilne zaščite in slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti, ki bo na dan praznovanja krajevnega praznika v gasilskem domu v Parizljah. Ob tej priložnosti bodo najzaslužnejšim krajanom podelili zlato, srebrne in bronaste grbe KS kot najvišja priznanja in več priznanj GD Parizlje, ki praznuje 60-letnico uspešnega delovanja.

T. TAVČAR

Galicija

Mladi bodo urejali igrišče

29. in 30. maja bodo mladi iz gališke krajevne skupnosti s brigadirji urejali športno igrišče.

V Galiciji namreč še nimajo igrišča. Nimajo ga mladinci niti učenci tamkajšnje podružnične šole. Že letos pa nameravajo v bližini šole asfaltirati in urediti igrišče, veliko 40 krat 15 metrov.

Na tem zemljišču bodo mladinci in brigadirji v petek in soboto opravljali zemeljska dela, odvodnjavanje, nasipali bodo pripravljen teren. Akcijo so v krajevni skupnosti predvidevali že sredi maja, vendar je dela preprečilo deževno vreme.

I. J. Baša

»Vsi na kolo«

»Vsi na kolo za zdravo telo« — tako so poimenovali akcijo, ki jo člani Partizana v gališki krajevni skupnosti pripravljajo v nedeljo, 31. maja.

Akcija se bo pričela ob osmi uri zjutraj. Kolesarji se bodo zbirali na igrišču pri podružnični šoli v Veliki Pirešici, potem pa bodo krenili na pot preko Ponikve, Socke in nazaj do igrišča. Namen te prireditve, kot so povedali v krajevni skupnosti, ni tekovanje, temveč bolj rekreacija. Le najmlajši in najstarejši udeleženci bosta prejela posebno priznanje.

I. J. Baša

Šešče

Za prehodni pokal

Športno društvo Partizan Šešče—Matke, ustanovljeno marca letos, je v počastitev praznika OF pripravilo orientacijsko tekmovanje za prehodni pokal krajevne skupnosti Šešče. Udeležilo se ga je 33 tekmovalcev v devetih ekipah, in sicer iz Kaplje vasi, Šešče, PD Zabukovice, Jamarskega kluba Črni galeb, GD Zabukovica in Matk.

Tekmovanje je bilo precej zahtevno, predvsem zaradi slabega vremena, pot pa je vodila iz Šešče preko Homa v dolino Kolje, od tod pa na vrh Goljave in mimo lovskega doma v Matke, kjer je bil cilj.

Zmagala je ekipa Matk pred ekipo Šešče in drugo ekipo Planinskega društva Zabukovica.

B. Polavder

Tudi letos v Logarsko dolino

Od drugega do devetega julija organizirajo člani mladinskega oddelka pri planinskem društvu Žalec tabor pionirjev in mladincev v Logarski dolini. Za teden dni bivanja bo treba odšteti okrog 20000 din. Prijave za Logarsko dolino sprejemata mentorja planinske sekcije na osnovni šoli Peter Šprajc-Jur Žalec in osnovni šoli Miroslav Širca Petrovče. Prijavite se lahko tudi v prostoru planinskega društva Žalec, vsako sredo od 19. do 20. ure.

PISALI STE NAM

Občinski bogataš — svetovni revež?

Pred kratkim mi je sin — študira, pa ima zato dovolj časa za prebiranje vsakršnih časopisov — pomolil pod nos Savinjskega občana, v katerem črno na belem piše, da sem se v preteklem letu uspel zrinuti med žalske občinske bogataše. Zaslužil, bolje rečeno prigaral, sem namreč nekaj starih milijončkov več kot štiri nove milijone, pa sem se znašel na seznamu bogatašev. Ko je to zvedela še žena, mi je kajpak takoj začela predavati, da poslej pač ne bo več štedila ne pri mesu in ne pri smetani, vendar enkrat si bo nakupila nekaj prepotrebni oblik — po tridesetih letih zakona — tudi kakšno potovanje dije od Ljubljane si bo končno privoščila.

Kot novopečeni občinski bogataš sem po vsem tem tudi sam dobil vesel občutek, da si smem prejši kot v letu in pol (kakor so izračunali sindikalisti v Beogradu za poprečnega Jugoslavanca) kupiti nove gate in majico, pa tudi za nove čevlje bo bržčas še ostalo. Toda ko sem počasi začel seštevati vse navedene in druge dobrnine, za katere bi naj v družini porabili lo mojo lansko bogatijo, sem počasi pričel razmišljati, da bi se moral kot občinski bogataš bolj izkazati in kupiti kakšno pomembnejšo reč. Deloma zato, da bi vsem sosedom pokazal, da seznam v Savinjskem občanu ni kar brez veze ali pa morebiti celo za spodbujanje zavisti, deloma pa zaradi tega, da bi prisluženi denar kar se da dobro naložil v sedanjih hiperinflacijskih časih.

Lotil sem se torej računanja, kaj vse lahko dobim za prislužene milijone. No ja, veliko večino smo jih tako ali tako lani že pojedli in popili, nekaj malega pa smo porabili tudi za druge nujne zadeve. Najprej sem seveda pomislil, da bi morebiti sinu pomagal do lastne strehe nad glavo. Toda groza — če celo lansko leto ne bi porabil niti enega samega dinarja, bi z vsjo celoletno bogatijo lahko kupil le slabih šest kvadratnih metrov stanovanja, pa še te bi dobil, ob dodatni korekciji cene, šele čez dve leti.

Iz štalce torej ne bo nič. Kaj pa kravca? Morda bodo pa vsi ti gromozanski milijoni dovolj za kak avto, saj ga nujno potrebujem tudi za službene poti. No, stoenko ali pa katrco bi že lahko vplačal, če seveda ne bi ničesar sproti porabil. Toda za občinskega bogataša se pa vendar spodobi, da bi se vozil v uvoženem avtu. Najprej sem si rekel: nemški so najboljši, pogledmo najmlajšega opila. Pa sem brž spoznal, da so vsi zasluženi milijoni komajda dovolj za dobro polovico avta. Ker pa polovic ne prodajajo, sem seveda izvi-

sel. Nato sem pomislil na italijanske: uno, pa panda ali mala lancia? No, tudi pri teh nisem imel kaj več kot polovinskih šans. Pa sem končno poskusil še pri Japoncih, ki da so poceni pa vendar kar solidni. Toda tudi pri njih je najmanjši avto veljal daleč več kot štiristo starih milijonov, kolikor sem sicer zaslužil, imel pa sploh ne več. In pri vsem tem mi nikakor ni šlo v glavo, kako si mnogi občani, ki sploh niso na spisku občinskih bogatašev, privoščijo kar lepe in drage, tudi uvožene avtomobile. Vse kaže, da pač bolje znajo streči rečem in zaslužijo kar precej več kot jaz, na listo bogatašev jih pa, morebiti zaradi posebnih vip, sploh ne uvrstijo.

Kar hudo zagrenjen sem bil, ko sem po vsem tem izbiranju ugotovil, da najbrž Savinjski občan spisek občinskih bogatašev res objavlja samo zato, da bi savinjske občane malo zjezil in pri sosedih zbudil zavist. No, mogoče tudi zato, da v krajevni skupnosti vedo, kdo so tisti magnati, ki pri vse številnejših solidarnostnih, pa prostovoljnih, pa vzajemnih akcijah, samoprispevkih in drugih akcijah lahko odrinejo nekaj večje prispevke. Ker pa se mi oba navedena razloga nista zdela kaj prida prepričljiva, sem pomislil, da bi bilo verjetno treba nekaj napisati tudi o tem, zakaj niti občinski bogataši za svoj prisluženi denar ne morejo kupiti kaj vrednejšega. In kaj moramo zelo hitro storiti, da ne bomo drugo leto imeli še več bogatašev, katerih zaslužek bo pa še manj vreden.

Ob vsem godrnjanju o bogatiji, ki je v bistvu beračija, pa sem pomislil tudi na vse tiste številne družine, ki so lani imele morebiti dvakrat, trikrat manjši dohodek kot jaz. Kako pa te preživljajo današnji draginjo? Ali sploh lahko živijo človeka vredno življenje? Listal sem po Savinjskem občanu, pa nikjer nisem videl zapisa, ki bi se podrobneje ubadal s temi vprašanji. Sploh pa ni nobene konkretne besede o tem, kaj bomo ukrenili v občini in v naši družbi nasploh, da bodo vsi občani (med njimi tudi občinski bogataši), lahko od lastnega zaslužka res človeško živeli. Ali pa se bomo zadovoljili s tem, da bomo samo naštevati, koliko kdo zasluži, nič pa nam ne bo mar, kaj lahko za ta denar dobi? Morda pa tudi na ta način vzvišeno idejo socializma maličimo in jo zamenjamo z najbolj vulgarnim izenačevanjem vseh — žal v popolni revščini in bedi!

Peter Mikelin, Petrovče

Mea culpa?

To razmišljanje se je porodilo ob odstopu enega zelo sposobnih, delovnih in uspešnih ljudi — predsednika izvršnega odbora Zveze kulturnih organizacij Milana Lesjaka. Uraden vzrok odstopa je bil: preobremenjenost.

To bi seveda lahko bil povsem razumljiv razlog. Toda ob vse več takšnih primerih se nehote vprašam, koliko mahinacij, razočaranj in ogorčenosti stoji za tem.

Čas, v katerem živimo, je kulturi precej nenaklonjen. Najprej je treba poskrbeti za svoj obstoj, šele nato naš pritegnemo stvari, kot so glasba, umetnost . . . Zaradi težkih ekonomskih razmer se vse več ljudi peha za materialnimi dobrinami, redčijo se vrste tistih, ki so se voljni odreči uram in uram prostega časa zgolj zato, da stvari, ki plemenitijo in bogatijo duha, ne izginejo povsem iz našega življenja. Žal pa teh posameznikov vse prebogost ne znamo ceniti. Še več — z malomeščanskim vedenjem in nekakšnimi skritimi ambicijami jih v glavnem onemogočamo. Ljudje kar ne moremo iz svoje kože. Ko se pojavi posameznik, ki je zares sposoben, pripravljen prostovoljno delati — in gorje! — če je še uspešen povrh, ga je treba pač potlačiti. Zakaj bi vendar neko izstopal iz vrste poprečnežev? Ne, treba ga je spustiti na trda tla, na-

zaj na »pravo mesto«. In pri izbiri načina je človek zares mojster. Preprosto po Machiavelliju: cilj opravičuje sredstvo.

Smoo ostali povsem brez vesti, občutka za pravičnost? Ali ne poznamo več iskrenosti, so nam ostale samo malomeščanska morala, častihlepnost in zavist? Ali pa smo samo pasivni opazovalci? Ko izgubljamo sposobne in marljive ljudi, bi si moral vsak zastaviti vprašanje starih Rimljanov: Mea culpa? Moja krivda . . . morda tvoja? Saj res — čigava pravzaprav?

Krivda namreč ni samo v tem, da nerazumevanje, pomanjkanje takta in licemerstvo ob mnogih objektivnih težavah privedejo vse več ljudi do odstopov s funkcij zaradi »preobremenjenosti«. Krivi smo vsi, ker to mirno dopuščamo in se tolažimo z mislijo, da to pač ni naša stvar. Toda — kdaj pa bo to vendarle postala naša skrb? Morda takrat, ko bo prepozno in ko ljudi, ki so pripravljeni delati v takšnih razmerah, ne bo več? Morda bomo le zmogli izraziti hvaležnost in dati tem ljudem vsaj skromno priznanje, jim povedati, da jih potrebujemo in cenimo njihov trud. Ali pa jim bo moral ostati le grenak priokus, razočaranje nad družbo in nad nami vsemi?

Valerija Verdnik, Griže

Petrovče

Kjer je volja, tam je tudi pot — tako bi lahko zapisali ob iznajdljivosti gasilcev iz Drešnje vasi. Le-ti namreč niso imeli dovolj denarja za nakup nove gasilske cisterne, imeli pa so denar za nakup starega kamiona in dovolj volje za to, da so ga obnovili in preuredili v gasilsko avtostano. Svečano so jo otvorili ob kratkem praznovanju krajevne skupnosti Petrovče.

Cisterno so si člani tamkajšnjega društva, katerega korenine so pognale

Kamion preuredili v cisterno

1914-ega leta, že dolgo želeli. Predvsem zato, da bi se hitreje in bolje spopadali z rdečim petelinom.

»Brez podpore krajanov seveda ni šlo,« je povedal predsednik gasilskega društva Franc Oset. Svoj delež so prispevali tudi obrtniki, pomagali so jim pri občinski gasilski zvezi in samoupravni interesni skupnosti za varstvo pred požari, dovolj razumevanja so imeli tudi vodilni ljudje v krajevni skupnosti.

Sicer pa v Drešnji vasi dela v gasilstvu praktično vsa vas. Imajo dve mla-

dinski, štiri pionirske in dve članski desetini. Vsi ti člani so si poleg ureditve cisterne zastavili še en cilj: obnoviti stavbo blizu gasilskega doma, ki so jo lani dobili od krajevne skupnosti. V njej bodo spravljali orodje, svoj prostor pa bodo tam imeli tudi mladi. S tem bodo v Drešnji vasi pridobili kar celoten kompleks, ki bo obsegal gasilski dom z dvorano, športna igrišča, garaže, prostore za orodje in prostor, kjer se bodo lahko srečevali mladi vaščani.

Irena Jelen-Baša

Foto: Tone Tavčar

Prebold

Končno nekaj novega

Po triletnih peripetijah je Milanu Zupančiču, lastniku lokala Bucke v središču Žalca, uspelo zbrati vsa potrebna soglasja za pridobitev letnega prostora pred lokalom. Z njim želi lastnik popestriti ponudbo v času turistične sezone ne le domačinom, temveč tudi tistim turistom, ki jih pot slučajno zažene skozi mesto. Temu primerno je podaljšal tudi delovni čas, vse tja do enainvajsete ure, tako da bo moč v ne preveč živahnem Žalcu posedeti na zraku in se osvežiti ob poletnih vročih večerih. Z namestitvijo sončnikov in pa seveda cvetja na ograji, bo tudi Šlandrov trg dobil mikavnejšo podobo. Upamo, da bo tovrstna ponudba spodbudila tudi ostale gostince, da store kaj za pestrejšo in prijetnejšo ponudbo, saj sedaj s svojo urenostjo niso ravno v ponos mestu.

L. Korber

MDA — Akcija za zbiranje brigadirjev še vedno traja

Občinska konferenca ZSMS Žalec letos sodeluje na dveh akcijah:

1. Bratska brigada »Ljubo Zorica«, na kateri bodo sodelovali mladi iz Žalca, Biograda na moru in Subotice v I. izmeni, in sicer od 14. 06. 1987 do 11. 07. 1987 na akciji »TITOVA ŠUMA« — Titograd ter na
2. ZMDA Goričko — v času od 16. 07. 1987 do 22. 08. 1987 skupaj z mladimi iz Mozirja.

Prijave še vedno sprejemamo na naš naslov:

OK ZSMS Žalec
63310 Žalec
tel. 714-216

Leon Strnad, Tabor

Tekmovanje športnih psov

Kinološko društvo Žalec je pred dnevi pripravilo na vežbališču na Ložnici pri Žalcu drugi turnir: tekmovanje šolanih psov z vodniki. Nastopilo jih je 28 iz devetih klubov Slovenije. Tekmovali so v sledenju, poslušnosti, obrambi in napadu. V prvi skupini, kjer nastopajo najboljši, sta bila član kinološkega društva Silvo Antloga tretji, peti pa Karli Kor-

ber. V drugi skupini je bil Karli Švent, prav tako član kinološkega društva Žalec, četrti.

V teh dneh pa poteka na vežbališču dvakrat tedensko tečaj za šolanje športnih psov. S tečajem so pričeli že meseca aprila. Obiskuje ga 28 vodnikov s svojimi štirinožci.

Besedilo in slika T. TAVČAR

Državno prvenstvo v Žalcu

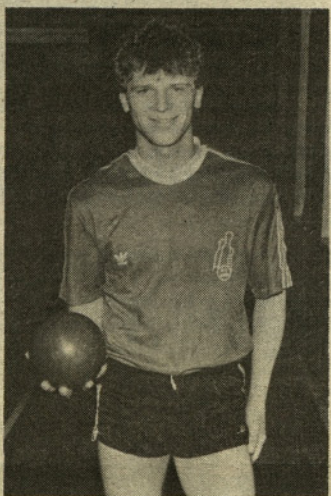
Na štiristeznem avtomatskem kegljišču v Žalcu je bilo 16. in 17. maja ekipno državno prvenstvo za mladince v kegljanju. Prvenstva se je udeležilo petnajst ekip iz vse Jugoslavije, bilo pa je še posebej zanimivo, saj je v ekipi kegljaškega kluba EMO Celje nastopal tudi Emil Virant iz Zabukovice, sicer član KK Hmezd iz Žalca. Mesto v ekipi, ki je zastopala našo regijo in Slovenijo, pa si je zagotovil z odličnim nastopom na turnirjih v Celju in na Dobrni.

Aktivno se ukvarja s kegljanjem že tri leta, prve lučaje pa je napravil pri KK Hmezd, sicer pa redno trenira trikrat tedensko ter nastopa za drugo ekipo Hmezda. Zaposlen je v Rudniku lignita v Titovem Velenju, kjer pa nimajo posluha za njegovega konjička, saj mora za tekme koristiti svoj redni letni dopust.

V prostem času rad igra šah, ukvarja pa se tudi z računalništvom. Povedal je, da mu je na-

stop na državnem prvenstvu dal novih moči za nadaljnjo udeležbo v kegljaškem športu.

L. Korber

Točke za množičnost

Planinsko društvo Žalec in Ferralitova planinska sekcija sta pod pokroviteljstvom TKS organizirala drugi rekreativni planinski pohod na Bukovico. Tako planinstvo prerašča zgolj interes planinskih društev, za kar je več tehtnih razlogov.

Pomembnosti hoje za krepitev zdravja se najbrž vsi dobro zavedamo. Tudi čistega zraka in miru v naravi smo vse bolj potrebni. Hiter življenjski ritem nas vse bolj odtuja, zato je takšno srečanje pomembno tudi za obnavljanje medsebojnih stikov. Shodi delavk in delavcev pa so pri nas že od nekdaj priljubljena oblika druženja. In ne nazadnje je v občini v osmih planinskih društvih včlanjena cela desetina občanov, zato bo zaradi vsega tega planinski pohod, vključen v občinske sindikalne športne igre, prav gotovo še bolj pridobil na pomenu.

Na Bukovici je okrog 150 zaposlenih prineslo svoji delovni organizaciji točko v tekmovalstvu za množičnost. Najštevilčnejše so bile zastopane delovne organizacije, v katerih je planinstvo že razvito: Ferralit, Sigma, Juteks, Skupščina občine. Škoda, da je bila zgolj simbolična udeležba iz večjih DO: SIP-a, Tekstilne tovarne in Tovarne nogavic.

Pohod je bil popestren še s tekmovanjem v lahki in zabavni orientaciji, v vlečenju vrvi, pikadu, skakanju in z dirko samokolnic med bukvami. Športni duh sta tako krepila zabava in smeh ter zadovoljstvo ob odhodu z Bukovice.

Dušan Šip

Orientacija

Tekmovanja v polnem teku

V našem glasilu smo že poročali o začetkih tekmovanj v orientaciji po Sloveniji, v aprilu in maju pa sta bili tekmovanja tudi v Savinjski dolini. PD Polzela je pripravilo tekmovanje v planinski orientaciji, katerega so se najštevilneje udeležili pionirji. Med 81 udeleženci so bili najboljši pionirji PD Zabukovica, pred PD Polzeljo, tretje in četrto mesto pa si zopet delita ekipi iz PD Zabukovica oz. planinska sekcija na osnovni šoli Nade Cilenšek Griže. Pri mladincih je tekmovalo šest, pri starejših članih pa osem udeležencev, prva mesta pa so osvojili člani PD Šempeter.

Tekmovanje v IOF orientaciji je pripravilo PD Zabukovica. Ob dnevu zmage je tekmovalo 85 tekmovalcev iz planinskih društev in taborniških odredov, in sicer iz Zabukovice, Poljčan, Ruš, Ptuj, PD Lisca, PD Medvode, PD Kum Trbovlje, PD JNA Sutjeska iz Zagreba, PD MTT Maribor. Žal ni bilo tekmovalcev iz Savinjske doline.

Pri mlajših pionirjih so bili najboljši pionirji PD Zabukovica, pri starejših pionirjih PD Poljčane, drugi PD Zabukovica IV. Pri starejših pionirkah so bile najboljšje iz PD Ruše, pri mladincih iz PD Medvode, pri mladinkah iz PD Ruše, pri starejših mladincih iz PD Poljčane, pri članicah iz PD Zabukovica in pri članih PD JNA Sutjeska iz Zagreba.

Tekmovanje je lepo uspelo in dokazalo, da so člani PD Zabukovica pod vodstvom Bojana Jevšvarja ne le dobri tekmovalci, temveč tudi dobri organizatorji. Rezultati pa tudi dokazujejo, da je na osnovni šoli Nade Cilenšek rod pionirjev, ki na tovrstnih tekmovanjih posega po prvih mestih.

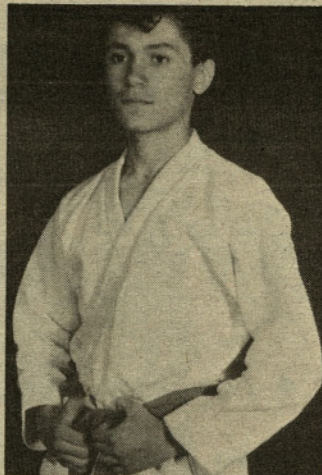
Člani PD Zabukovica so tekmovali tudi v Mariboru, kjer je bil Iztok Lorenčak prvi pri mladincih, Nuša Hribar druga pri ženskah, Danica Turnšek pa tretja, pri članih pa je bil Bojan Jevšvar tretji in Srečko Mohorko sedmi. Ti tekmovalci so bili v hudi konkurenci med prvimi tudi na orientacijskem teku v Zagrebu. Tako je bila Hribarjeva tretja, Turnškova peta, Lorenčak drugi, Jevšvar tretji in Mohorko šesti.

Te tekmovalce čaka sedaj tekmovanje v Ptuj in republiško prvenstvo na Šmohorju.

Državno kadetsko prvenstvo v karateju

Dne 16. in 17. maja je bilo v Zemunu prvo državno kadetsko prvenstvo v karateju. V močni konkurenci se je uvrstilo nanj 213 tekmovalcev, med katerimi je bil republiški prvak za leto 1987 — član karate sekcije TVD Partizan Žalec, Nedeljko BIKIČ — štirinajsti. Bikič je mlad in uspešen karateist, zato lahko pričakujemo, da bo v naslednjih letih lahko posegel v sam vrh republiških in državnih tekmovanj.

-ek

Šahovske novice

● Šahovski klub Žalec je pripravil že tradicionalni hitropotezni turnir v počastitev praznika OF, na njem pa je nastopilo dvanajst šahistov. Zmagal je Brinovec pred Uriskom in Pipalom.

● Šahovski klub Savinjan iz Šempetra pa je v počastitev praznika dela pripravil posamezni hitropotezni turnir, na katerem je nastopilo deset šahistov, najbolj-

ši pa je bil Stane Skok pred Martinom Štormanom in Francem Pevnikom.

● Na rednem mesečnem šahovskem turnirju ŠK Žalec je brez poraza zmagal mojster FIDE Marjan Črepan s sedmimi točkami pred Dušanom Brinovcem in Mitjem Uriskom.

J. Grobelnik

Letovanje otrok med počitnicami

Občinska zveza Društva prijateljev mladine Žalec je zaradi nejasnosti glede zagotavljanja finančnih sredstev pričela z izvedbo prijav za letovanje nekoliko kasneje kot običajno. Prav zaradi pomanjkanja sredstev ter zaradi izrednega skoka cen (tudi do 250 odstotkov) so organizatorji letos prisiljeni pripraviti le desetdnevno letovanje.

Letovanje bo organizirano v okrevališču Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču, in sicer v času do 21. do 31. julija, ko bo lahko letovalo 196 otrok, za katere bo skrbelo 14 vzgojiteljev. Sredstva za izvedbo letovanja bosta prispevali občinska zdravstvena skupnost in skupnost socialnega skrbstva, del pa bodo morali primakniti tudi starši, kar pa bo odvisno od dohodka na družinskega člana. Kot osnova za izračun bo veljal poprečni dohodek lanskega leta, razpon za starše pa bo segal od 4.000 do 52.650 dinarjev.

Prijave za letovanje že zbira svetovalne delavke na osnovnih šolah, pri katerih dobe starši tudi dodatne informacije, ali pa se zanje lahko obrnejo kar direktno na Občinsko zvezo društev prijateljev mladine Žalec, telefon 713-182. Sicer pa bodo o vseh podrobnostih letovanja starši udeležencev seznanjeni na posebnih roditeljskih sestankih.

Drago Cehner

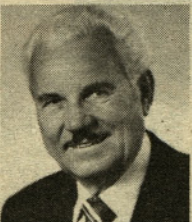
ZAHVALA

Ob nanadni izgubi naše drage mame, babice in prababice

Ivanke Krk Hanike,
roj. 16. 5. 1912,

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, organizacijam, sodelavcem KIL in sovaščanom Sončnega hriba za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, za dar v dobre namene in za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna hvala družini Vaukner, Kojnik-Faber, godbi na pihala in pevskemu zboru iz Liboj, GD Zabukovica, govornikom in duhovnikom za poslovilne besede in opravljen obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih lajšali bolečino.

Žalujejo: Hčerka Jerica in sin Rudi z družinama ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

Viktorja Žoharja

vsem spremljevalcem na njegovi zadnji poti, vsem, ki so ustno ali pisno izrekli sožalje ter s cvetjem in vencu podelili častno slovo, iskrena hvala.

Hvala KS Žalec, Upokojenskemu društvu Žalec, Hortikulturnemu društvu Žalec, pevskemu zboru Petrovče za odpete pesmi in častno stražo ter godbi na pihala EMO Celje, hvala za tolažilne besede in častno spremstvo.

Posebna hvala prim. dr. Jenšterlu in dr. Avžnerju ter bolnišnici osebju bolnišnice Celje.

Iskrena hvala duhovnikom iz Žalca in Celja.

Žalec, Celje, v maju 1987

V tihi žalosti: žena Marijana in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

Janeza Napotnika
iz Prebolda

se zahvaljujem vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Posebna hvala sosedom iz preboldske graščine za sočutje in pomoč, govorniku Farčniku za iskrene besede, Marjanu in Danici JERMAN ter obrtniku Strahovniku iz Žalca.

Svojci

Dežurstvo na vodovodu

V času od 25. maja do 29. junija 1987 bodo po razporedu dežurni naslednji monterji:

od 25. 5.—1. 6. **VLADO ŠUPER**, Vel. Pirešica 5/e
od 1. 6.—8. 6. **FRANC KOS**, Jezerce 8, Šmartno/RD
od 8. 6.—15. 6. **JANKO JEZERNIK**, Jezerce 1, Šmartno/RD
od 15. 6.—22. 6. **STANKO VENGUST**, Rupe 8, Zavrh pri Galiciji
od 22. 6.—29. 6. **TONE JAGER**, Prebold 62/a

Dežurni monter dežura v popoldanskem času ob delavnikih in ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar na vodovodu lahko oddate tudi v nabi-ralnik pri vhodnih vratih sedeža DO KOMUNALA — Na-de Cilenšek 5, Žalec.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi

Slavka Dobriška

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem, znancem, dr. Cukjati, duhovniku, tovarni Garant, gasilcem, govornikom, pevcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem za darovano cvetje in za izrečena sožalja.

Žalujejo: žena Dorica, sin Tomaž, hči Vesna, sestra Mariča in brat Mirko z družinama in brat Ivan

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

Angele Šneler

roj. Kot, iz Gornje vasi

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in denar namesto vencev.

Hvala pevcem za odpete pesmi in govorniku. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in botre

Zofije Pernovšek

se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam pomagali v težkih trenutkih, darovali cvetje in izrazili sožalje.

Srčno se zahvaljujem govornikom za slovo od doma in za besede ob grobu, hvala tudi duhovniku za opravljen obred in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujejo: hčerka Sonja z družino, posebno vnuček Dejan in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

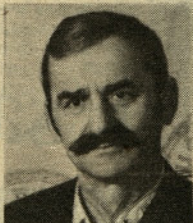
Ob boleči izgubi drage žene, mame in stare mame

Fanike Jelen

iz Založ pri Polzeli

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebna hvala dr. Cukjati, patronažnim sestram, duhovniku za tolažilne besede slovesa in pogrebni obred, govornikom za poslovilne besede ter mešanemu pevskemu zboru s Polzele za zapete žalostinke. Prisrčna hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremlili na pot slovesa in njen prerani grob zasuli s cvetjem.

Žalujejo: mož Franci, hčerke Anica, Cvetka in Milena z družinami

V SPOMIN

V najlepšem mesecu — maju mineva žalostno leto, od kar si nas zapustil dragi mož, ata, dedek in zdaj že pradedek

Karli Slemenšek
z Gomilškega

Delo, trud in trpljenje je bilo tvoje življenje. Kruta usoda te je mnogo prerano iztrgala iz naše sredine. V našem domu je nena-domestljiva praznina, v srcih pa žalost in bolečina, ki ju čas ne bo nikoli ozdravil.

Zahvaljujem se vsem, ki ste nam nesebično pomagali v najtežjih trenutkih, sosedom, duhovniku za opravljen obred, planincem za tako množično spremstvo na njegovi zadnji poti, lepa hvala tudi pevcem za poslovilno pesem.

Žalujejo: žena Angela, hčerke Fanika, Zofka, Dragica, sinova Gusti in Robert z družinami in rejenka Milka z družino

Iz miličnikove beležnice

Prometne nezgode

Dne 17. aprila se je ob 22.40 na lokalni cesti Tabor—Loke pripetila prometna nezgoda, ki jo je povzročil voznik kolesa z motorjem Jože MOŠNIK. Zaradi pretesnega prehitavanja je zbil po cestišču pešca Nikolaja JELENA. Mošnik je vozil pod vplivom alkohola.

Dne 18. aprila se je ob 02.30 pripetila na magistralni cesti v Levcu nezgoda, v kateri je voznik os. avtomobila Boris SELKO, ki je vozil pod vplivom alkohola, zapeljal s ceste in se zaletel v občestni nasip. Poleg voznika sta bila poškodovana tudi njegova sopotnika Branko KOVAČ in Sabina TERČEK.

Dne 19. aprila se je ob 19.30 na lokalni cesti v Zabukovici zaradi neupoštevanja prednosti voznik kolesa z motorjem Franjo FELICIJAN zaletel v Evstahija SEVNIKA, ki je prav tako vozil kolo z motorjem. Pri tem se je Felicijan huje poškodoval.

Dne 18. aprila je ob 00.45 v naselju Velika Pirešica zaradi prevelike hitrosti državljan ZRN Thomas REIDINGER zapeljal s ceste v občestni jarek, pri čemer se je njegova sopotnica Margit REIDINGER hudo poškodovala.

Dne 20. aprila se je ob 12.25 na regionalni cesti v Topovljah hudo poškodoval voznik motornega kolesa Ivan DOBNIK, ki je zaradi prevelike hitrosti v ovinku zapeljal s ceste in se zaletel v drevo.

Dne 20. aprila se je ob 21.15 na lokalni cesti v Ponikvi voznika kolesa z motorjem Zofija REZMAN zaradi vožnje po sredini vozišča zaletela v nasproti vozeči avtobus, ki ga je upravljal Cvetko VASLE. Voznica se je pri tem laže poškodovala.

Dne 26. aprila je ob 00.45 na lokalni cesti v Libojah voznik kolesa z motorjem Milan VIDEČ pod vplivom alkohola zbil pešca Albina MARKA, ki se je pri tem laže poškodoval, voznik pa huje.

Dne 28. aprila se je ob 15.30 na lokalni cesti v Železnem zaradi vožnje po sredini cestišča voznik osebnega avtomobila Bojan PEČNIK zaletel v nasproti vozeče vozilo Iztoka DOBERSKA. Pri tem sta se Iztok in Marina DOBERŠEK laže poškodovala.

Dne 28. aprila se je ob 20.40 na lokalni cesti v Kaplji vasi voznik kolesa z motorjem Srečko ŠPINDLER, zaradi vožnje pod vplivom alkohola in zaradi prevelike hitrosti s sopotnikom Isufom GASHIJEM zaletel v zid stanovanjske hiše. Voznik in sopotnik sta se v nezgodi huje poškodovala.

Dne 29. aprila je ob 10.05 v Žalcu na Štandrovem trgu voznik tovornega avtomobila Janez GROBELNIK pri zavijanju v levo zaprl pot vozniku osebnega avtomobila Francu MALIJU, pri čemer se je voznik Mali huje poškodoval.

Dne 30. aprila ob 20.55 na lokalni cesti v Braslovčah voznika kolesa z motorjem Natalija KLEMEN pri zavijanju v levo ni nakazala smeri v trenutku, ko jo je začel prehitovati prav tako voznik kolesa z motorjem Peter PLANINŠEK. Pri trčenju sta Natalija Klemen in mladoletni sopotnik Dušan KLEMEN padla po cestišču in se poškodovala.

Dne 3. maja je ob 18.30 voznik osebnega avtomobila Anton ŠKARLIN v Libojah pri zavijanju v levo izsilil prednost vozniku kolesa z motorjem Borisu BREČU, ki se je pri tem hudo poškodoval.

Dne 5. maja je ob 16.30 na lokalni cesti v Parizljah voznika kolesa z motorjem Alenka BOŠNAK pri zavijanju v levo izsilila prednost vozniku kolesa z motorjem Ivanu RIBIČU, pri čemer se je voznica huje poškodovala.

Istega dne se je v Žalcu, v križišču Kardeljeve in Aškerčeve ulice, pripetila nezgoda, v kateri je voznik osebnega vozila Radovan GORIŠEK pred križiščem obšel neznan parkirano vozilo, pri tem pa zaprl kolesarsko stezo, po kateri se je takrat pripeljal voznik kolesa z motorjem Marjan RUKAVINA s sopotnikom Dragom MASTNAKOM. Voznik kolesa z motorjem ni uspel pravočasno zavreti, zato se je zaletel v zadnji del Goriškovega avtomobila, pri tem pa sta se oba s sopotnikom huje poškodovala.

Dne 11. maja je ob 15.20 v istem križišču voznik osebnega avtomobila Boris GROBELNIK pri zavijanju v desno na Aškerčevo ulico izsilil prednost vozniku kolesa z motorjem Darku MARINIČU, ki je pripeljal za njim po kolesarski stezi. Voznik Marinič, ki je vozil pod vplivom alkohola, se je zaletel v desni bok Grobelnikovega vozila, padel in se laže poškodoval.

Dne 11. maja je ob 14.30 na Štandrovem trgu v Žalcu voznica osebnega avtomobila Vida VEBER pri zavijanju na parkirni prostor takoj za križiščem spregledala kolesarja Iljo PEJČIČA in mu pri tem zaprla pot, zaradi česar je kolesar padel in se laže poškodoval.

Kazniva dejanja

V času od 15. aprila do 15. maja je bilo na območju naše občine storjenih kar 40 različnih kaznivih dejanj, od ropov do tatvin. Največ je bilo tatvin delovnih vozil, sledijo pa tatvine koles z motorji in koles. Miličniki vse pogostejše ugotavljajo, da pri teh tatvinah neprimerno izkoriščajo nepazljivost lastnikov, ki puščajo ta prevozna sredstva nezavarovana. Akcija, ki so jo izvedli v začetku maja meseca, pa je tudi pokazala, da je večina stanovanjskih blokov preko noči nezaklenjenih, med njimi tudi nekaj kolesarnic. **Miličniki zato ponovno opozarjajo občane na večjo skrb za lastnino, svetujejo pa jim, da si izpišejo evidenčne številke koles in koles z motorjem, ali jih kakorkoli označijo, da bo iskanje ob tatvini lažje. Nedavna akcija je žal pokazala, da so dokumenti ob nakupu teh predmetov pogosto netočni in nepopolni.**

nama

*vsake dan
kaj novega*

• v veleblagovnici **nama** Žalec

NOVO

— ponudba italijanskih otroških vozičkov

UGODNO

— moške teniške majice Loric iz bombaža po ceni 8.272 din
— moške športne majice iz bombaža po ceni 5.010 din

• v prodajnem centru **nama** Levec

UGODNO

— nakup živil, pijač, čistil, volne in garna
v **DISKONTU**

HIŠA DOBREGA NAKUPA

Hmezd ŽALEC

DO GOSTINSTVO – TURIZEM

VABILA IZ GOSTINSTVA IN TURIZMA

Leto je naokoli in bliža se šesta ŽALSKA NOČ, na kateri bo Hmezd Gostinstvo-turizem Žalec tudi letos na svojih prostorih pred hotelom GOLDING-RUBIN in na TRŽNICI za vsakega obiskovalca pripravil kaj zanimivega.

Za zabavo, jedajo in pijačo bo poskrbljeno.

Pridite torej na ŽALSKO NOČ — 27. junija

Hmezd Gostinstvo-turizem Žalec vas pričakuje.

Imate radi **PIZZE**? Potem vas vabimo v prijeten lokal **RIMSKO NEKROPOLO** v Šempetru, kjer boste v juniju — mesecu pizz lahko izbirali že med njihovimi znanimi vrstami. Za sladokusce pa bomo pripravili nekaj čisto novih. Tudi otroci bodo prišli na svoj račun, saj jim bomo ponudili tudi otroške pizze.

vabi vas
restavracija
RIMSKA NEKROPOLA

FOTOKRONIKA

V Grižah imajo žene že nekaj časa krožek ročnih del. Pred dnevi so se odločile in svoje izdelke tudi razstavile v mali dvorani doma Svobode v Grižah. Kot so povedali, si želijo, da bi se v krožek vpisala tudi dekleta in se naučila nekaterih ročnih del. Na sliki: Del razstave ročnih del v Grižah.

T. TAVČAR

Stanovalci v blokih v ulici Heroja Staneta sodijo med tiste, ki jim ni vseeno, kako izgleda njihova zunanost in v kakšnem okolju živijo. Že pred nekaj časa so uredili zelenice, pred blokci rastejo cvetlice, skrbijo tudi za red in čistočo. Ko bi takšnih stanovalcev v Žalcu bilo še nekaj več!

Foto: jk

Parkirni prostori v Žalcu so zelo iskani, zato pač šoferji izkoristijo vsako možnost, tudi tisto, ki je sicer ne bi smeli. Nič ne pomaga prometni znak, ki prepoveduje parkiranje v tem naselju, prav tako nič ne zaležejo pritožbe krajanov, ki jih v zgodnjih jutranjih urah zbujajo rogoviljenje teh tovornjakarjev. In nihče ne pomisli, da izza teh vozil neprestano skačejo otroci na cesto. Bomo razmišljali takrat, ko bo prepozno?

Foto: jk

Korak

na poti k samostojnosti

Bančna izkaznica za mlade od 12 do 18 let
ljubljska banka

SIGMA

GRADBENI
ELEMENTI IN
MONTAŽA
ZABUKOVICA p.o.

SIGMA SIGMA SIGMA

ŠTIPENDIJE 87/88

IV. STOPNJA
2 oblikovalca kovin
2 preoblikovalca kovin
2 gradbinca

V. STOPNJA
1 gradbeni tehnik
1 strojni tehnik

VI. STOPNJA
1 strojni inženir
1 gradbeni inženir
1 inženir računalništva

VII. STOPNJA
1 dipl. strojni inženir

telefon št. 707-140

Hmezd AGRINA
blogovnica
hmezd
ŽALEC

**Vaš nakup
od vijaka
do traktorja**

Vaš nakup od vijaka do traktorja

10 let

Vaš nakup od vijaka do traktorja

Vaš OSKRBOVALEC

**Hmezd
AGRINA**